ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 21.4.2021 г.
COM(2021) 189 final

2021/0104 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2013/34/ЕС, Директива 2004/109/ЕО, Директива 2006/43/ЕО и Регламент (ЕО) № 537/2014 относно отчитането на предприятията във връзка с устойчивостта

(Текст от значение за ЕИП)

{SEC(2021) 164 final} - {SWD(2021) 150 final} - {SWD(2021) 151 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Директивата относно оповестяването на нефинансова информация (Директива 2014/95/ЕС, ДОНФИ) за изменение на Директивата за счетоводството беше приета през 2014 г.[1] Предприятията в обхвата на ДОНФИ трябваше да докладват в съответствие с нейните разпоредби за първи път през 2018 г.(за финансовата 2017 г.).

ДОНФИ се прилага за големи предприятия, извършващи дейност от обществен интерес, със среден брой служители, надхвърлящ 500 души, както и за извършващи дейност от обществен интерес предприятия, които са предприятия майки на голяма група, със среден брой служители, надхвърлящ 500 души, на консолидирана основа[2]. Съгласно ДОНФИ дъщерните дружества са освободени от задълженията си за оповестяване, ако тяхното предприятие майка прави оповестяване за цялата група, включително за дъщерните дружества. Приблизително 11 700 предприятия попадат в обхвата на изискванията за отчитане съгласно ДОНФИ[3].

С ДОНФИ се въведе изискване към предприятията да оповестят информация за начина, по който въпросите, свързани с устойчивостта, засягат техните резултати, състояние и развитие (перспективата „отвън навътре“), както и за тяхното въздействие върху хората и околната среда (перспективата „отвътре навън“). Това често се нарича „двойна същественост“.

В съответствие с ДОНФИ през 2017 г. Комисията публикува необвързващи насоки относно оповестяването на нефинансова информация за предприятията[4]. През 2019 т. тя публикува допълнителни насоки относно оповестяването на свързана с климата информация[5]. Тези насоки не са довели до значително подобрение на качеството на информацията, оповестявана от предприятията съгласно ДОНФИ.

В Европейския зелен пакт и в своята работна програма за 2020 г.[6] Европейската комисия пое ангажимент да предложи преразглеждане на Директивата относно оповестяването на нефинансова информация. Целта на Европейския зелен пакт е превръщането на ЕС в модерна, конкурентоспособна икономика с ефективно

---

1 Директива 2014/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. за изменение на Директива 2013/34/ЕС по отношение на оповестяването на нефинансова информация и на информация за многообразието от страна на някои големи предприятия и групи.

2 Дружествата, извършващи дейност от обществен интерес, са определени в Директивата за счетоводството като предприятия, чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари в ЕС, банки (регистрирани или нерегистрирани на борсата), застрахователни предприятия (регистрирани или нерегистрирани на борсата) и всички други предприятия, определени като такива от държавите членки.

3 Тази цифра отразява начина на транспониране на директивата от държавите членки. Ако не се взема предвид националното транспониране, около 2 000 предприятия попадат в обхвата на ДОНФИ.

4 Съобщение на Комисията C(2017) 4234 final.

5 Съобщение на Комисията C(2019) 4490 final.

6 Съобщение на Комисията „Европейският зелен пакт“, COM(2019)640 final. Актуализирана работна програма на Комисията за 2020 г., COM(2020) 440 final.

използване на ресурсите, без нетни емисии на парникови газове до 2050 г[7]. Той ще спомогне за прекъсване на връзката между икономическия растеж и използването на ресурсите и ще гарантира участието на всички региони и граждани на ЕС в осъществяването на социално справедлив преход към устойчива икономическа система. Пактът също така има за цел опазването, съхранението и увеличаването на природния капитал на ЕС, както и защитата на здравето и благосъстоянието на гражданите от свързани с околната среда рискове и въздействия. Преразглеждането на ДОНФИ ще допринесе за постигането на целта за създаване на икономика, която работи за хората. Това ще доведе до укрепване на социалната пазарна икономика на ЕС, като ще спомогне да се гарантира неговата подготвеност за бъдещето и за постигането на стабилност, работни места, растеж и инвестиции. Тези цели са особено важни с оглед на социално-икономическите вреди, причинени от пандемията от COVID-19, и необходимостта от устойчиво, приобщаващо и справедливо възстановяване.

В съответствие с Плана за действие „Финансиране за устойчив растеж“ на Комисията ЕС предприе редица мерки, за да гарантира, че финансовият сектор играе значителна роля в постигането на целите на Европейския зелен пакт[8]. Предоставянето на по-добри данни от предприятията относно рисковете за устойчивостта, на които те са изложени, както и относно тяхното собствено въздействие върху хората и околната среда, е от съществено значение за успешното осъществяване на Европейския зелен пакт и на Плана за действие „Финансиране за устойчив растеж“. Като повишава отговорността и прозрачността на предприятията във връзка с въздействието им върху хората и околната среда, настоящото предложение може да спомогне също така за укрепване на отношенията между бизнеса и обществото. То ще създаде също така възможности за предприятията, инвеститорите, гражданското общество и други заинтересовани страни да подобрят чрез цифровите технологии радикално начина, по който се отчита и използва информацията за устойчивостта. В своите заключения от декември 2019 г. относно съюза на капиталовите пазари Съветът подчерта значението на надеждната, съпоставима и актуална информация относно рисковете, възможностите и въздействията, свързани с устойчивото развитие, и призова Комисията да обмисли разработването на европейски стандарт за оповестяване на нефинансова информация[9].

В своята резолюция от май 2018 г. относно устойчивите финанси Европейският парламент призова за разработване на допълнителни изисквания за отчитане в рамките на Директивата относно оповестяването на нефинансова информация (ДОНФИ)[10]. В своята резолюция от декември 2020 г. относно устойчивото корпоративно управление той приветства ангажимента на Комисията за преразглеждане на ДОНФИ, призова за разширяване на обхвата на ДОНФИ с допълнителни категории предприятия и приветства ангажимента на Комисията за разработване на стандарти на ЕС за

---

7 На 4 март 2020 г. Комисията прие Предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за установяване на рамката за постигане на неутралност по отношение на климата и за изменение на Регламент (ЕС) 2018/1999 (Европейски законодателен акт за климата) (2020/0036 (COD), с което се предлага целта за постигане на неутралност по отношение на климата до 2050 г. да стане правно обвързваща за ЕС.

8 Съобщение на Комисията — План за действие: Финансиране за устойчив растеж, COM(2018) 097 final.

9 Заключения на Съвета относно задълбочаването на съюза на капиталовите пазари (5 декември 2019 г.).

10 Резолюция на Европейския парламент от май 29 май 2018 г. относно устойчивите финанси (2018/2007(INI)).

оповестяване на нефинансова информация[11]. Освен това Европейският парламент прецени, че нефинансовата информация, която се публикува от предприятията съгласно ДОНФИ, следва да подлежи на задължителен одит.

Основните потребители на информацията за устойчивостта, оповестявана в годишните отчети на предприятията, са инвеститори и неправителствени организации, социални партньори и други заинтересовани страни. Инвеститорите, включително лицата, управляващи активи, искат да разберат по-добре рисковете и възможностите, които въпросите на устойчивостта пораждат за техните инвестиции, както и въздействията на тези инвестиции върху хората и околната среда. Неправителствените организации, социалните партньори и други заинтересовани страни искат предприятията да носят по-голяма отговорност за въздействията на своите дейности върху хората и околната среда.

Настоящата правна рамка не гарантира, че информационните потребности на тези потребители са удовлетворени. Това е така, защото някои предприятия, от които потребителите изискват информация за устойчивостта, не оповестяват такава информация, а много, които в действителност оповестяват информация за устойчивостта, не представят цялата информация, която е важна за потребителите. Когато се оповестява информация, тя често не е нито достатъчно надеждна, нито достатъчно съпоставима между предприятията. Потребителите често се затрудняват да открият такава информация и тя рядко е налична в машинно четим цифров формат. Не се оповестява достатъчно информация за нематериални активи, включително за вътрешно генерирани нематериални активи, въпреки че те представляват по-голямата част от инвестициите на частния сектор в напредналите икономики (например човешки капитал, марки, интелектуална собственост и нематериални активи, свързани с научноизследователска и развойна дейност).

Информационните потребности на потребителите са нараснали значително през последните години и най-вероятно това ще продължи. Причините за това са няколко. Едната е свързана с нарастващата осведоменост на инвеститорите, че въпросите, свързани с устойчивостта, могат да изложат на риск финансовите резултати на предприятията. Другата е свързана с разрастващия се пазар на инвестиционни продукти, които изрично следва да отговарят на определени стандарти във връзка с устойчивостта или да постигат определени цели, свързани с устойчивостта. Следващата причина е свързана с регламентите, включително с Регламента относно оповестяването на информация за финансирането за устойчиво развитие и Регламента за таксономията. В резултат на тези два регламента лицата, управляващи активи, и финансовите консултанти се нуждаят от повече информация за устойчивостта от предприятията, в които се инвестира[12]. Накрая, пандемията от COVID-19 може да ускори допълнително повишеното търсене на информация за устойчивостта от предприятията, например във връзка с уязвимостта на служителите и работниците и устойчивостта на веригите за доставки.

Поради това има все по-голямо несъответствие между информацията за устойчивостта, която се оповестява от предприятията, и нуждите на потенциалните потребители на

[11] Резолюция на Европейския парламент от 17 декември 2020 г. относно устойчивото корпоративно управление (2020/2137(INI).

[12] Регламент (ЕС) 2019/2088 (Регламент относно оповестяването на информация за финансирането за устойчиво развитие) и Регламент (ЕС) 2020/852 (Регламент за таксономията).

такава информация. От една страна, това означава, че инвеститорите не са в състояние да вземат предвид в достатъчна степен свързаните с устойчивостта рискове в своите инвестиционни решения. Това на свой ред би могло да доведе до възникване на системни рискове, които да заплашат финансовата стабилност. От друга страна, несъответствието означава, че инвеститорите не могат да насочват финансови ресурси към предприятия с устойчиви бизнес модели и дейности. Това на свой ред подкопава постигането на целите на Европейския зелен пакт. То също така възпрепятства способността на заинтересованите страни да търсят отговорност от предприятията за въздействието, което оказват върху хората и околната среда, и води до недостатъчна отговорност, което може да подкопае ефективното функциониране на социалната пазарна икономика.

Настоящата ситуация е проблемна също така за предприятията, които трябва да оповестяват информация. Липсата на прецизност в настоящите изисквания и съществуващият голям брой частни стандарти и рамки затрудняват предприятията да преценят точно каква информация би следвало да оповестяват. Самите те нерядко срещат трудности при получаването на необходимата им информация от доставчици, клиенти и предприятия, в които се инвестира. Много предприятия получават искания от заинтересовани страни за информация за устойчивостта в допълнение на информацията, която те оповестяват, за да спазят действащите правни изисквания. Всичко това води до ненужни разходи за предприятията.

Следователно целта на настоящото предложение е да се подобри отчитането във връзка с устойчивостта на възможно най-ниска цена, за да се използва по-добре потенциалът на единния европейски пазар за улесняване на прехода към напълно устойчива и приобщаваща икономическа и финансова система в съответствие с Европейския зелен пакт и с целите на ООН за устойчиво развитие.

Предложението има за цел да се гарантира наличието на адекватна обществено достъпна информация относно рисковете, които въпросите на устойчивостта поставят пред предприятията, и относно въздействията на самите предприятия върху хората и околната среда. Това означава, че предприятията, от които потребителите изискват информация за устойчивостта, следва да оповестяват такава информация и че предприятията следва да оповестяват цялата информация, която потребителите смятат за важна. Оповестената информация следва да бъде съпоставима, надеждна и лесна за откриване от потребителите и да се основава на използването на цифрови технологии. Това налага промяна на статута на информацията за устойчивостта с цел повишаване на неговата съпоставимост с този на финансовата информация.

Предложението ще спомогне за намаляване на системните рискове за икономиката. То ще подобри разпределението на финансов капитал към предприятията и дейностите, насочени към преодоляване на социалните, здравните и екологичните проблеми. Накрая, то ще направи предприятията по-отговорни за оказваните от тях въздействия върху хората и околната среда, което ще спомогне за изграждане на доверие между тях и обществото.

С предложението се цели намаляване на ненужните разходи на предприятията за отчитане във връзка с устойчивостта, което ще им даде възможност да отговорят на повишеното търсене на информация за устойчивостта по ефективен начин. То ще внесе яснота и сигурност относно това каква информация за устойчивостта да оповестяват и ще улесни изготвящите я да получат информацията, от която се нуждаят за целите на

оповестяването, от своите бизнес партньори (доставчици, клиенти и предприятия, в които се инвестира). То би следвало също така да доведе до намаляване на броя на исканията за информация за устойчивостта, които предприятията получават, в допълнение на информацията, която публикуват в своите годишни отчети.

Съществуват редица важни международни инициативи. Тяхната цел е да спомогнат за постигането на сближаване и хармонизиране в световен мащаб на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта. ЕС напълно подкрепя този стремеж. Подобно сближаване и хармонизиране ще бъде полезно за предприятията и инвеститорите от ЕС, които извършват дейност в световен мащаб. Комисията подкрепя инициативи на Г-20, Г-7, Съвета за финансова стабилност и други за създаване на международен ангажимент за разработване на базови глобални стандарти за отчитането във връзка с устойчивостта, които ще се основават на работата на Работната група за оповестяване на финансова информация във връзка с климата. Предложенията на Фондацията за международни стандарти за финансово отчитане за създаване на нов Съвет за стандарти за отчитането във връзка с устойчивостта са особено важни в този контекст, както и вече извършената работа по създадените инициативи, включително Global Reporting Initiative (Глобалната инициатива за отчитане) (GRI), Съвета за стандарти за отчитане на устойчивото развитие (SASB), Съвета за международно интегрирано отчитане (IIRC), Съвета по стандарти за оповестяване на информация относно климата (CDSB) и CDP (по-рано Проект за разкриване на въглеродна информация). Настоящото предложение има за цел да надгради и да допринесе за международните инициативи относно отчитането във връзка с устойчивостта. Стандартите на ЕС за отчитане във връзка с устойчивостта следва да бъдат разработени в конструктивно двустранно сътрудничество с водещи международни инициативи и да бъдат съгласувани с тези инициативи, доколкото е възможно, като се отчита европейската специфика.

Настоящото предложение включва една директива, с която ще бъдат изменени четири съществуващи законодателни акта. На първо място, с нея ще бъде изменена Директивата за счетоводството, като бъдат преразгледани някои съществуващи разпоредби и добавени някои нови разпоредби относно отчитането във връзка с устойчивостта. В допълнение с нея ще бъдат изменени Директивата за одита и Регламентът за одита, за да се обхване одитът на информацията за устойчивостта. Накрая, с нея ще бъде изменена Директивата за прозрачността с цел да се разшири обхватът на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, за да се включат предприятия, чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари, и с цел да се поясни надзорният режим за отчитането във връзка с устойчивостта от тези предприятия.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

ДОНФИ, заедно с Регламента относно оповестяването на информация за финансирането за устойчиво развитие (РОИФУР) и Регламента за таксономията, са основните компоненти на изискванията за отчитането във връзка с устойчивостта, залегнали в стратегията на ЕС за финансирането за устойчиво развитие. Целта на тази правна рамка е да се създаде последователен и съгласуван поток от информация за устойчивостта по цялата верига на създаването на финансова стойност.

С настоящото предложение се надграждат и преразглеждат изискванията за отчитането във връзка с устойчивостта, предвидени в ДОНФИ, което ще ги направи по-съвместими с по-общата правна рамка на финансирането за устойчиво развитие, включително с

РОИФУР и с Регламента за таксономията, и ще ги обвърже с целите на Европейския зелен пакт.

С РОИФУР се регламентира начинът, по който участниците на финансовите пазари (включително лицата, управляващи активи, и финансовите консултанти) следва да оповестяват информацията за устойчивостта пред крайни инвеститори и собственици на активи. За да могат да изпълнят изискванията на РОИФУР — и в крайна сметка да удовлетворят потребностите на крайните инвеститори, включително на гражданите и домакинствата — участниците на финансовите пазари се нуждаят от адекватна информация от предприятията, в които се инвестира. Настоящото предложение има за цел да гарантира, че предприятията, в които се инвестира, ще оповестяват информацията, от която се нуждаят участниците на финансовите пазари, за да изпълнят своите изисквания за отчитане по РОИФУР.

С Регламента за таксономията се създава система за класификация на екологично устойчиви икономически дейности с цел увеличаване на устойчивите инвестиции и справяне със заблуждаващи твърдения за екологосъобразност“ за „устойчивите“ финансови продукти. Съгласно него предприятията, попадащи в обхвата на ДОНФИ, трябва да оповестяват определени показатели за това доколко техните дейности са екологично устойчиви съгласно таксономията. Тези задължения за оповестяване ще бъдат уточнени в отделен делегиран акт на Комисията. С тези показатели се допълва информацията, която предприятията трябва да оповестяват съгласно ДОНФИ, като те ще трябва да ги оповестяват заедно с другата информация за устойчивостта, предвидена в ДОНФИ.

Настоящото предложение има за цел да се осигури съгласуваност на приложимите за предприятията изисквания за отчитане с таксономията. Това ще бъде постигнато преди всичко чрез предложените стандарти за отчитането във връзка с устойчивостта. Те ще бъдат съобразени с показателите, които предприятията трябва да оповестят относно степента, до която техните дейности са екологично устойчиви съгласно таксономията, както и с критериите за скрининг и праговете на таксономията за ненанасяне на значителни вреди.

В сравнение с изискванията за отчитането във връзка с устойчивостта съгласно ДОНФИ основните нови моменти в настоящото предложение са:

– да се разшири обхватът на изискванията за отчитане с включване на допълнителни предприятия, в т.ч. всички големи предприятия и предприятия, които са регистрирани на регулирани пазари (с изключени на микропредприятията);

– да се изисква гаранция за информацията за устойчивостта;

– да се уточни по-подробно информацията, която следва да бъде оповестявана от предприятията, и да се изисква от тях да я оповестяват в съответствие със задължителните стандарти на ЕС за отчитането във връзка с устойчивостта;

– да се гарантира, че цялата информация се публикува като част от докладите за дейността на предприятията и се оповестява в цифров, машинно четим формат.

• **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Настоящото предложение допринася за завършване на изграждането на съюза на капиталовите пазари, като дава възможност инвеститорите и другите заинтересовани

страни да получат достъп до съпоставима информация за устойчивостта от предприятията, в които се инвестира, в целия ЕС. Като част от плана за действие за изграждане на съюз на капиталовите пазари (COM(2020) 590 final) Комисията ще направи законодателно предложение за изграждане на платформа за цифров достъп в целия ЕС до публична информация и информация за устойчивостта на предприятията (европейска единна точка за достъп (ESAP). Настоящото предложение допълва тази инициатива, допринасяйки за постигането на стратегията за цифровизиране на финансовите услуги в ЕС (COM(2020) 591 final), като изисква оповестяваната информация за устойчивостта да бъде цифрово маркирана.

Настоящото предложение е съобразено с работната програма на Комисията за 2021 г., и по-специално с предстоящата инициатива относно устойчивото корпоративно управление, както и с ангажимента на Комисията по Европейския зелен пакт за засилване на действията срещу неверните твърдения за екологосъобразност и за подкрепа на предприятията и други заинтересовани страни за изготвяне на стандартизирани счетоводни практики за отчитане на природния капитал в рамките на ЕС и в международен план.

Настоящото предложение е обвързано с предложението на Комисията за укрепване на прилагането на принципа за равно заплащане на жените и мъжете за равен труд или за труд с равна стойност чрез прозрачност в заплащането и механизми за контрол на прилагането[13]. То е обвързано също така с предложената директива за подобряване на баланса между половете в бордовете на големите дружества от ЕС, които са регистрирани на регулирани пазари, чрез споделяне на информация за политиките на предприятията за многообразие[14].

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

Предложението се основава на членове 50 и 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Член 50 от ДФЕС е правното основание за приемането на мерки от ЕС, насочени към постигане на правото на установяване в единния пазар в областта на дружественото право. Също така той е правното основание за директиви 2013/34/ЕС, 2006/43/ЕО, 91/674/ЕИО, 86/635/ЕИО и е част от правното основание за Директива 2004/109/ЕО. Член 50 от ДФЕС предвижда действията на Европейския парламент и Съвета да бъдат под формата на директиви. В допълнение член 114 от ДФЕС е общ законодателен акт, чиято цел е създаването или гарантирането на функционирането на единния пазар — в случая свободното движение на капитали. Член 114 от ДФЕС е включен като правното основание за настоящата директива за изменение на Директива 2004/109/ЕО.

• Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

Директивата за счетоводството, изменена с ДОНФИ, вече регламентира отчитането във връзка с устойчивостта в ЕС. Правилата за прозрачност са необходими, за да се гарантира защита на инвеститорите и финансова стабилност в целия ЕС. Общите правила за отчитането във връзка с устойчивостта и изразяването на увереност по отношение на нея гарантират равнопоставеност на предприятията, установени в

[13] COM (2021)93
[14] COM(2012) 614

различните държави членки. Значителните разлики между държавите членки в изискванията за отчитането във връзка с устойчивостта и изразяването на увереност създават допълнителни разходи и усложнения за предприятията, които извършват трансгранична дейност. Това е вредно за единния пазар. Ако държавите членки действат сами, те не биха могли да гарантират последователността и съпоставимостта на изискванията за отчитането във връзка с устойчивостта в целия ЕС.

Освен това само намесата на ЕС може да гарантира, че правилата за отчитане във връзка с устойчивостта са съвместими с Регламента относно оповестяването на информация за финансирането за устойчиво развитие и с Регламента за таксономията, както и с делегираните актове и актовете за изпълнение, приети съгласно тези регламенти.

отчитането във връзка с устойчивостта е предмет на нарастващ интерес и регулаторна намеса в юрисдикциите по целия свят. Поради това ЕС трябва да разработи последователен и цялостен подход към отчитането във връзка с устойчивостта, за да бъде в състояние да си взаимодейства конструктивно със своите международни партньори. В сравнение с индивидуалните действия на държави членки намесата на ЕС може да осигури значителен европейски принос към световното развитие на политиката, така че да се защитят по-добре интересите на европейските предприятия и други заинтересовани страни.

- **Пропорционалност**

Основен елемент на настоящото предложение е изискването за определени категории предприятия да оповестяват информация в съответствие със задължителните стандарти за отчитането във връзка с устойчивостта. Както при финансовото отчитане общите стандарти са необходими, за да се гарантира, че оповестената информация е съпоставима и значима. Общите стандарти за оповестяването на информация ще улеснят в значителна степен също така цифровизацията, изразяването на увереност и правоприлагането по отношение на отчитането във връзка с устойчивостта.

С настоящото предложение се предвижда въвеждане на изискване за изразяване на увереност по отношение на оповестяваната информация за устойчивостта, така че тя да е надеждна. В него се предвижда също така изискване към предприятията да маркират цифрово оповестяваната информация за устойчивостта. Цифровото маркиране е от съществено значение, за да могат да се използват възможностите, предоставени от цифровите технологии, с цел радикално подобряване на начина, по който се използва информацията за устойчивостта. ЕС вече въведе изискване за цифрово маркиране на финансовата информация[15].

В настоящото предложение се използва пропорционален подход към определянето на предприятията, които ще бъдат задължени да прилагат изискванията за отчитането. С него не се налагат нови изисквания за малките и средните предприятия (МСП), с изключение на МСП, които са регистрирани на регулираните пазари на ЕС. Предложението освобождава микропредприятията, които са регистрирани на регулирани пазари, от задълженията за отчитане[16].

---

[15] Единен електронен формат за отчитане (ЕЕФО), създаден с Делегиран регламент (ЕС) 2018/815.

[16] В член 3 от Директивата за счетоводството (2013/34/ЕС) се определят категориите предприятия според техния размер: Параграф 1: […] определят микропредприятията като предприятия, които

Комисията също така ще приеме стандарти за големите предприятия и отделни, пропорционални стандарти за МСП. Стандартите за МСП ще бъдат съобразени с капацитета и ресурсите на тези предприятия. От МСП, които са регистрирани на регулирани пазари, ще се изисква да използват тези пропорционални стандарти, докато нерегистрираните МСП — които са преобладаващата част от МСП — може да изберат дали да ги използват или не.

- **Избор на инструмент**

Предложението се състои от директива, с която се изменят Директивата за счетоводството, Директивата за прозрачността, Директивата за одита и Регламентът за одита, като по този начин се гарантира съгласуваност между съответните разпоредби на тези четири акта.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ И ОЦЕНКИ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

През април 2021 г. Комисията публикува проверка за пригодност на рамката на ЕС за отчитане на финансова и нефинансова информация на предприятията, заедно със задължителен преглед на определени аспекти на ДОНФИ[17]. Основното заключение от проверката за пригодност и от прегледа беше, че понастоящем оповестяваната от предприятията информация за устойчивостта не отговаря на потребностите на потребителите, за които е предназначена, поради което Комисията следва да предложи изменение на ДОНФИ. Това съответства на констатациите от оценката на въздействието, придружаваща предложението (вж. по-долу).

- **Консултации със заинтересованите страни**

Следните консултации спомогнаха да се оформи съдържанието на настоящото предложение.

– Открита онлайн консултация от март до юли 2018 г. за подготовка на проверката за пригодност на рамката на ЕС за отчитане от страна на предприятията.

към датите на балансите си не надхвърлят праговете по най-малко два от следните три показателя: а) обща балансова стойност: 350 000 EUR; б) нетен оборот: 700 000 EUR; в) среден брой на служителите през финансовата година: 10. Параграф 2: Малките предприятия са предприятия, които към датите на балансите си не надхвърлят праговете по най-малко два от следните три показателя: а) обща балансова стойност: 4 000 000 EUR; б) нетен оборот: 8 000 000 EUR; в) среден брой на служителите през финансовата година: 50. […] Параграф 3: Средните предприятия са предприятия, които не са микропредприятия или малки предприятия, и които към датите на балансите си не надхвърлят праговете по най-малко два от следните три показателя: а) обща балансова стойност: 20 000 000 EUR; б) нетен оборот: 40 000 000 EUR; в) среден брой на служителите през финансовата година: 250. […].

17 [Служба за публикации: моля, добавете препратка към Доклад на Комисията до Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет относно клаузите за преглед в директиви 2013/34/ЕС, 2014/95/ЕС и 2013/50/ЕС и Работен документ на службите на Комисията, придружаващ проверката за пригодност].

– Целенасочена онлайн консултация от февруари до март 2019 г. за подпомагане на разработването на насоки относно оповестяването на свързана с климата информация.

– Целенасочена онлайн консултация на предприятия, попадащи в обхвата на ДОНФИ, проведена за Комисията от външни консултанти (CEPS) от декември 2019 г. до март 2020 г.

– Онлайн обратна информация за първоначалната оценка на въздействието, извършена от Комисията във връзка с изменението на ДОНФИ, от януари до февруари 2020 г.

– Открита онлайн обществена консултация във връзка с изменението на ДОНФИ от февруари до юни 2020 г.

– Целенасочено онлайн проучване на МСП (Панел за МСП) за отчитането във връзка с устойчивостта от март до май 2020 г.

Комисията организира също така семинари с множество заинтересовани страни относно концепцията за същественост (ноември 2019 г.) и изразяването на увереност относно информацията за устойчивостта (декември 2020 г.), както и отделни консултативни срещи с различни заинтересовани групи през май 2020 г. (предприятия, организации на гражданското общество и синдикати).

Консултациите разкриха някои разлики между потребителите и съставителите на информация за устойчивостта. Потребителите като цяло предпочитат подробни и всеобхватни изисквания за отчитане. Съставителите изразиха загриженост относно свързаните с тези изисквания разходи, често изразяваха предпочитание за запазване на голяма степен на преценка какво и как да се оповестява.

Независимо от това откритата обществена консултация относно преразглеждането на ДОНФИ показа, че има много силна подкрепа за задължителни стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта (над 80 % от всички респонденти, включително 81 % от респондентите, които са или представляват предприятия, които изготвят доклади за устойчивостта). Много заинтересовани страни подчертаха, че ако ЕС разработи стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, те следва да се основават и да са съгласувани с международните инициативи за определяне на такива стандарти. Заинтересованите страни подчертаха също така необходимостта от изясняване на задължението за оповестяване на информация от гледна точка на двойната същественост.

Консултациите показаха също така, че има силна подкрепа за мерки, с които да се гарантира съгласуваност на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта съгласно ДОНФИ със съответното законодателство на ЕС, по-конкретно с Регламента относно оповестяването на информация за финансирането за устойчиво развитие и с Регламента за таксономията.

Сред заинтересованите страни има широк кръг от мнения относно това кои категории предприятия следва да подлежат на задължителни изисквания за оповестяване на информация. Повечето организации на гражданското общество и синдикати подкрепят разширяването на обхвата на ДОНФИ с цел да се обхванат по-широк кръг предприятия, включително големите нерегистрирани на регулирани пазари предприятия и МСП. Много финансови институции и лица, управляващи активи, подкрепят въвеждането на пропорционални изисквания за оповестяване на информация, приложими за МСП,

особено за регистрираните на регулирани пазари МСП. Основните бизнес асоциации не бяха съгласни главно с разширяването на обхвата на изискванията за оповестяване на информация. Организациите, представляващи МСП, и повечето от самите МСП се противопоставят на въвеждането на задължителни изисквания за МСП, но остават отворени за идеята за пропорционални, незадължителни стандарти за тях. Различни заинтересовани групи предложиха изискванията за оповестяване на информация да се прилагат и за предприятия извън ЕС.

- **Събиране и използване на експертни становища**

При изготвянето на настоящото предложение Комисията взе предвид препоръките на работната група, създадена от Европейската консултативна група за финансова отчетност (ЕКГФО), за проучване на възможността да се разработят европейски стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта[18]. Тя разгледа и препоръките на председателя на ЕКГФО за евентуални промени в управлението на ЕКГФО, ако от нея бъде поискано да разработи такива стандарти[19]. Управлението на ЕКГФО ще бъде променено съответно, преди ЕКГФО да представи на Комисията проекти на стандарти. По-специално следва да се създаде нов стълб за отчитане във връзка с устойчивостта наред със съществуващия стълб на ЕКГФО за финансово отчитане. Новият стълб следва да има надеждна структура на управление и надлежни процедури, съгласувани с нейната роля за разработване на стандарти. Той следва да включва по-широк кръг от заинтересовани страни в сравнение с обичайно участващите във финансовото отчитане, включително балансирано представителство на експерти от национални органи, гражданското общество и частния сектор.

Комисията сключи договори с консултанти за събиране на данни относно отчитането във връзка с устойчивостта, включително разходи, чрез проучване на предприятия, попадащи в обхвата на ДОНФИ[20]. Тя сключи също така договори с консултанти за анализиране на пазарните и настоящите практики при предоставянето на данни, рейтинги и изследвания на устойчивостта за финансовия сектор[21].

- **Оценка на въздействието**

Службите на Комисията изготвиха проект на оценка на въздействието на настоящото предложение[22]. Комитетът за регулаторен контрол даде положително становище, с резерви, относно проекта на оценката на въздействието[23].

В оценката на въздействието беше поставен акцент на избора на политика в три области: (1) стандартизация — дали да се разработят стандарти на ЕС за отчитане във връзка с устойчивостта и да се изиска от предприятията да ги прилагат; (2) изразяване на увереност (одит) — дали оповестената информация за устойчивостта следва да бъде

---

18 https://www.efrag.org/Lab2

19 https://www.efrag.org/Assets/Download?assetUrl=%2fsites%2fwebpublishing%2fSiteAssets%2fJean-Paul%2520Gauz%c3%a8s%2520-%2520Ad%2520Personam%2520Mandate%2520-%2520Final%2520Report%2520-%252005-03-2021.pdf

20 Проучване във връзка с Директивата относно оповестяването на нефинансова информация https://data.europa.eu/doi/10.2874/229601.

21 Проучване относно рейтингите, данните и изследванията на устойчивостта: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104

22 Служба за публикации: да се добави връзка към IA SWD(2021)150

23 Служба за публикации: да се добави връзка към становището на КРК относно IA SWD(2021)150

одитирана и евентуално на какво ниво; и (3) обхват — кои категории предприятия следва да подлежат на изискванията за оповестяване на информация.

При предпочитания вариант на политика, установен в оценката на въздействието, ще:

(1) се изисква всички обхванати предприятия да оповестяват информация в съответствие със стандартите на ЕС;

(2) се изисква всички обхванати предприятия да осигурят ограничена увереност относно оповестената информация за устойчивостта, включвайки едновременно с това възможност за преход към изискване за изразяване на разумна увереност на по-късен етап; както и

(3) се разшири обхватът с включване на всички големи предприятия и всички предприятия, регистрирани на регулираните пазари в ЕС, с изключение на регистрираните на регулирани пазари микропредприятия. Обхватът ще включва също така предприятия, които не са установени в ЕС, но са регистрирани на регулираните пазари на ЕС, както и дъщерни дружества в ЕС на предприятия извън ЕС.

Предпочитаният вариант е най-добрият компромис между два възможни начина на действие. Единият включва подробни и нормативни изисквания за оповестяване на информация, изискване за висока степен на увереност и широк обхват — високоефективен да удовлетвори потребностите на потребителите, но по-скъп за съставителите. Другият е с не толкова подробни изисквания за оповестяване, с изискване за по-слаба степен на увереност и с по-тесен обхват — по-малко ефективен за посрещане на потребностите на потребителите, но по-евтин за съставителите, поне в краткосрочен план. Целта е да се постигне резултат с най-висока стойност по отношение на целите и свързаните разходи.

При предпочитания вариант се позволява също така на държавите членки да упълномощят независими доставчици на одитни услуги, различни от задължителните одитори или одиторските дружества, с цел изразяване на увереност относно оповестяваната информация за устойчивостта. С това се цели да се предложи на предприятията по-голям избор на доставчици на одитни услуги по отношение на оповестяваната информация за устойчивостта.

Потребителите ще се възползват от по-добрия достъп до съпоставима, актуална и надеждна информация за устойчивостта от повече предприятия. Това на свой ред ще намали вероятността от инвестиционни рискове във финансовата система, ще увеличи финансовите потоци към предприятията, които имат положително въздействие върху хората и околната среда, и ще повиши отговорността на предприятията. Той ще предостави на спестителите и инвеститорите, които желаят да инвестират в устойчиво развитие, съответните възможности. Предложеният вариант ще гарантира отчитането във връзка с устойчивостта от страна на 49 000 предприятия (75 % от оборота на всички предприятия с ограничена отговорност) спрямо настоящите 11 600 предприятия (47 % от оборота на всички предприятия с ограничена отговорност), които попадат в обхвата на ДОНФИ. От всички големи предприятия и всички предприятия, които са регистрирани на регулираните пазари на ЕС (освен регистрираните на регулирани пазари микропредприятия), ще се изисква да прилагат стандартите на ЕС за отчитане във връзка с устойчивостта и да осигуряват увереност относно оповестяваната информация. За сравнение, понастоящем само около 20 % от големите предприятия прилагат изцяло стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта и само 30 %

осигуряват някаква форма на увереност. Предложеният вариант ще има косвени положителни последици за спазването на основните права, както и за хората и околната среда, тъй като по-строгите изисквания за оповестяване на информация могат да повлияят за подобряване на поведението на предприятията.

Общите прогнозни разходи за съставителите при предпочитания вариант са в размер на 1,200 милиона евро като еднократни и 3,600 милиона евро като годишни повтарящи се разходи. Освен това съставителите ще понесат разходи в резултат на изискванията за оповестяване съгласно член 8 от Регламента за таксономията[24]. Ако ЕС не предприеме никакво действие, разходите за съставителите така или иначе се очаква да нараснат съществено поради увеличение на некоординираните искания за информация от страна на потребителите, липсата на консенсус относно това каква информация следва да бъде оповестявана от предприятията с цел удовлетворяване на потребностите на потребителите, както и продължаващите трудности при получаването на информация за устойчивостта от доставчици, клиенти и предприятия, в които се инвестира, която е нужна на съставителите за целите на тяхната собствена отчетност. Поради липсата на достатъчно подробни данни е невъзможно да се изчислят разходите, които съставителите биха направили при отсъствие на нови правила. Предвижда се обаче, че използването на стандарти би могло да доведе до годишни икономии от 24 200—41 700 евро на дружество (около 280—490 милиона евро на година за настоящата съвкупност съгласно ДОНФИ и 1,200—2,000 милиона евро на година за предпочитания вариант), ако стандартите премахнат изцяло необходимостта от искания на допълнителна информация от съставителите[25].

Съществува опасност предприятията от ЕС да понесат по-високи разходи за оповестяване на информация в сравнение с предприятията извън ЕС, ако другите юрисдикции не възприемат подобен на очертания в предложението подход. Това би могло да доведе до неравнопоставено третиране на дружествата от ЕС и извън ЕС и така да окаже неблагоприятно въздействие върху еднаквите условия на конкуренция в единния пазар на ЕС. За да се смекчи този риск, дъщерните дружества в ЕС на предприятия извън ЕС, както и всяко предприятие извън ЕС, чиито прехвърлими ценни книжа са регистрирани на регулиран пазар на ЕС, са обхванати от изискванията за оповестяване на информация, изложени в настоящото предложение.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

С цел осигуряване на защита на инвеститорите всички предприятия, които са регистрирани на регулираните пазари, по принцип следва да подлежат на същите правила за оповестяване. Поради това МСП, които са регистрирани на регулираните пазари на ЕС, следва да отговарят на предложените нови изисквания за отчитане във връзка с устойчивостта[26]. Изискванията за МСП, които са регистрирани на регулираните пазари на ЕС, ще се прилагат обаче едва 3 години след прилагането им за

[24] Прогнозното ниво на тези разходи е включено в оценката на въздействието на делегирания акт относно таксономия на смекчаването и адаптацията към изменението на климата (C(2021)2800; IA SWD(2021)152): 1,200—3,700 милиона евро еднократни разходи и 600–1,500 милиона евро годишни повтарящи се разходи.

[25] Тези изчисления се основават на отговорите, получени при проучването на Института по устойчивостта (ERM), проведено като част от проучването му за рейтингите и изследванията за устойчивост (https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104).

[26] С изключение на регистрираните на регулирани пазари микропредприятия.

други предприятия, за да се вземат предвид относителните икономически трудности, които имат малките предприятия в резултат на пандемията от COVID-19. Този преходен период ще позволи също така на МСП, които са регистрирани на регулираните пазари на ЕС, да приложат новите изисквания, когато практиките по отчитане и изразяване на увереност относно информацията за устойчивостта са достигнали по-висока степен на зрялост. Изискванията за оповестяване в настоящото предложение няма се прилагат за МСП, чиито прехвърлими ценни книжа са регистрирани на пазарите за растеж на МСП или многостранни системи за търговия (МСТ). Освен това поради съображения за пропорционалност те няма да се прилагат за микропредприятия, които са регистрирани на регулираните пазари в ЕС.

Настоящото предложение не изисква от други МСП да оповестяват информация за устойчивостта. Нерегистрираните на регулирани пазари МСП обаче може да решат по свое желание да прилагат стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, които Комисията ще приеме като делегирани актове за оповестяване на информация от страна на регистрирани на регулирани пазари МСП. Те имат за цел да дадат възможност на всяко МСП да оповестява информация по разходно ефективен начин в отговор на многобройните искания за информация, които получават от други предприятия, с които развиват стопанска дейност, като банки, застрахователни предприятия и големи корпоративни клиенти, както и да помогнат за определянето на ограниченията за информацията, която предприятията могат основателно да очакват да получат от МСП в своята верига за създаване на стойност. Тези стандарти би следвало също така да спомагат на МСП да привличат допълнителни инвестиции и финансиране, както и да участват пълноценно и да допринасят за прехода към устойчива икономика, предвиден в Европейския зелен пакт. Със стандартите за МСП ще се определи референтна стойност за предприятията, които попадат в обхвата на Директивата за отчитането във връзка с устойчивостта от предприятията, относно нивото на информация за устойчивостта, която те може основателно да поискат от доставчици и клиенти — МСП, в рамките на своите вериги за създаване на стойност.

Настоящото предложение е цифрово ориентирано, тъй като изисква от предприятията да маркират цифрово информацията за устойчивостта в съответствие с цифровата таксономия.

- **Основни права**

Настоящото предложение зачита основните права и се придържа към принципите, залегнали в Хартата на основните права на Европейския съюз. То ще има непряко положително въздействие върху основните права с оглед на това, че по-строгите изисквания за оповестяване на информация могат да повлияят за подобряване на поведението на предприятията. То би следвало да спомогне за повишаване на осведомеността на предприятията по въпросите на основните права и да повлияе положително на начина, по който определят и управляват действителните и потенциалните неблагоприятни въздействия върху основните права. То би следвало също така да увеличи капиталовите потоци към предприятия, които зачитат основните права, и като цяло да доведе до по-голяма отговорност на предприятията относно въздействието им върху основните права.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма никакво отражение върху бюджета. Съществуващите бюджетни ресурси ще бъдат използвани за разходи за финансиране на разработването на стандарти на ЕС за отчитане във връзка с устойчивостта.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване**

Комисията ще проучи възможността за организиране на периодични проучвания на потребителите и съставителите, в зависимост от наличието на финансови ресурси, с оглед наблюдение на напредъка по постигането на целите на предложението. .

Предложението включва изискване към Комисията да докладва на Европейския парламент и на Съвета за изпълнението на изискванията за изразяване на увереност не по-късно от 3 години след влизането в сила на настоящата директива. Докладът ще бъде придружен, ако е целесъобразно, от законодателни предложения за по-строги изисквания за изразяване на увереност („разумна увереност“).

Настоящото предложение не изисква план за изпълнение.

- **Обяснителни документи (за директивите)**

Счита се, че не са необходими обяснителни документи.

- **Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението**

С член 1 се изменя Директива 2013/34/ЕС („Директивата за счетоводството“)

С параграф 1 от член 1 се разширява обхватът на членовете на Директивата за счетоводството относно задълженията за отчитане във връзка с устойчивостта, за да се включат кредитните институции и застрахователните предприятия, които не са дружества с ограничена отговорност съгласно Директивата за счетоводството, включително кооперативни банки и взаимни и кооперативни застрахователни предприятия, при условие че отговарят на съответните критерии за големина.

С параграф 2 от член 1 се определят някои термини, които са необходими във връзка с предложението. С него се въвеждат и определят термините „въпроси на устойчивостта“ и „отчитане във връзка с устойчивостта“, като се има предвид, че съществуващите разпоредби от Директивата за счетоводството се отнасят за „нефинансова информация“. С него се определят също така термините „независим доставчик на одитни услуги“ и „нематериални активи“.

С параграф 3 от член 1 се заменя член 19а от Директивата за счетоводството, в който се определят изискванията към определени предприятия за отчитане във връзка с устойчивостта. С предложението се изменя член 19а, както следва:

– С предложението се променя персоналният обхват на изискванията за оповестяване на информация, като се разширява тяхното прилагане към всички големи предприятия и всички предприятия, чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари на ЕС, с изключение на микропредприятията. За да се облекчи свързаната с оповестяването на информация тежест за регистрираните на регулирани пазари МСП, те следва да

започнат да оповестяват информация в съответствие с директивата 3 години, след като тя започне да се прилага.

– С него се пояснява принципът на двойната същественост, като се премахват всякаква двусмисленост относно факта, че предприятията следва да оповестяват необходимата информация, за да разберат как ги засягат въпросите на устойчивостта, и необходимата информация, за да разберат своето въздействие върху хората и околната среда.

– С него се посочва по-подробно информацията, която следва да бъде оповестявана от предприятията. В сравнение със съществуващите разпоредби, с него се въвеждат нови изисквания за предприятията да предоставят информация относно своята стратегия, цели, ролята на съвета и ръководството, основните неблагоприятни въздействия, свързани с предприятието и неговата верига за създаване на стойност, нематериалните си активи и начина, по който са определили отчитаната от тях информация.

– В него се посочва, че предприятията следва да оповестяват качествена и количествена информация, прогнозна и ретроспективна информация, както и информация, която обхваща по целесъобразност краткосрочен, средносрочен и дългосрочен хоризонт.

– Задължават се всички предприятия, които попадат в обхвата му, да оповестяват информация в съответствие с европейските стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта и се позволява на регистрираните на регулирани пазари МСП, които попадат в неговия обхват, да оповестяват информация в съответствие със специфичните за МСП стандарти за докладване.

– С него се премахва възможността държавите членки да позволяват на предприятията да оповестяват изискваната информация в отделен доклад, който не е част от доклада за дейността.

– С него се поставя изискване освободените дъщерни дружества да публикуват консолидирания доклад за дейността на предприятието майка, което докладва на групово равнище, и в своя (индивидуален) доклад за дейността като юридическо лице да включат позоваване на факта, че въпросното дъщерно дружество е освободено от изискванията на директивата.

С параграф 4 от член 1 се въвеждат три нови разпоредби в Директивата за счетоводството — членове 19б, 19в и 19г относно стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта. С член 19б се упълномощава Комисията да приема стандарти на ЕС за отчитане във връзка с устойчивостта чрез делегирани актове и се посочват изискванията за тяхното приемане. На първо място, в него се посочват минимални критерии, на които ще трябва да отговаря оповестяваната в съответствие със стандартите информация. На второ място, в него се определят темите, които следва да бъдат обхванати от стандартите. На трето място, в него се установяват определени инструменти и инициативи, на които Комисията следва да обърне специално внимание при вземането на решение за съдържанието на делегираните актове, включително определено законодателство на ЕС, както и работата по международните инициативи за определяне на стандарти. С него се изисква от Комисията да приеме първи набор от стандарти до 31 октомври 2022 г. В този набор от стандарти следва да се посочи информацията, която следва да бъде оповестявана от предприятията относно всички въпроси на устойчивостта и всички отчетни области, изброени в член 19а, параграф 2. В тези делегирани актове следва де се посочи най-малко информацията, която следва да

бъде оповестявана от предприятията за удовлетворяване на потребностите на участниците на финансовите пазари в съответствие с изискванията за оповестяване по Регламент (ЕС) 2019/2088. Вторият набор от стандарти следва да бъде приет най-късно до 31 октомври 2023 г. В този набор от стандарти следва да се посочат допълнителната информация, която предприятията следва да оповестяват, относно въпросите на устойчивостта и областите на докладване, изброени в член 19а, параграф 2, според необходимостта, както и информацията, която е специфична за сектора, в който дадено предприятие извършва своята дейност. Накрая, с член 19б се определя изискване към Комисията да прави преглед на стандартите поне веднъж на всеки 3 години, за да отчита съответните промени, включително промените в международните стандарти. Съгласно член 19в Комисията трябва да приеме стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта за малките и средните предприятия до 31 октомври 2023 г. Съгласно член 19г предприятията трябва да изготвят своите финансови отчети и доклада за дейността в единен електронен формат за отчитане в съответствие с член 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/815 на Комисията и да маркират информацията за устойчивостта съгласно посоченото в този регламент[27].

С параграф 5 от член 1 се изменя член 20, като се въвежда изискването регистрираните на регулирани пазари предприятия по тази разпоредба да включват позоваване на пол при описанието на политиката за многообразието, която се прилага във връзка с административните, ръководните и надзорните органи на предприятието. С него се изменя също така член 20, за да се даде възможност на регистрираните на регулирани пазари предприятия по член 20 да изпълнят изискванията, предвидени в букви в), е) и ж), чрез включване на необходимата информация като част от оповестяваната от тях информация за устойчивостта[28].

С параграф 6 от член 1 се изменя член 23 от Директивата за счетоводството, като се пояснява, че режимът на освобождаване за консолидираните финансови отчети и консолидираните доклади за дейността се прилага независимо от режима на освобождаване за оповестяването на консолидирана информация за устойчивостта. Това означава, че предприятието може да бъде освободено от изискванията за консолидирани финансови отчети, но не и от изискванията за консолидирани доклади за устойчивостта. Такъв е случаят, когато крайното предприятие майка изготвя консолидирани финансови отчети и консолидирани доклади за дейността в съответствие с правото на ЕС или с еквивалентни изисквания, ако е от държава извън ЕС, но не изготвя консолидирани доклади за устойчивостта в съответствие с правото на ЕС или с еквивалентни изисквания, ако е от държава извън ЕС.

Параграф 7 от член 1 заменя член 29а от Директивата за счетоводството, така че всички изисквания за оповестяване на информация по член 19а се прилагат, когато е целесъобразно, за предприятията майки, които оповестяват информация на консолидирана основа за цялата група.

---

[27] Маркиращият език е компютърен език, в който се използва специфична техника на кодиране („етикети“) за определяне на елементите в даден документ, което дава възможност информацията да бъде представена така, че да може да се чете както от машини, така и от хора.

[28] Буква в) се отнася за системите за вътрешен контрол и управление на риска във връзка с процеса на финансово отчитане. Буква е) се отнася за състава и функционирането на административните, управителните и надзорните органи. Буква ж) се отнася за политиката на многообразието, прилагана по отношение на административните, управителните и надзорните органи на предприятието.

С параграф 8 от член 1 се изменя член 30 от Директивата за счетоводството така, че да се съгласува с новите изисквания за отчитане във връзка с устойчивостта. На първо място, изменението задължава държавите членки да гарантират, че в срок до 12 месеца след датата на баланса предприятията публикуват своите надлежно одобрени годишни финансови отчети и доклада за дейността в електронния формат, предвиден в новия член 19г. На второ място, той се изменя, за да се включи изискване, че ако независим доставчик на одитни услуги, различен от задължителен одитор, дава становище относно отчитането във връзка с устойчивостта, това становище трябва да бъде публикувано заедно с годишните финансови отчети и доклада за дейността. Накрая, той се изменя, за да се включи изискване към държавите членки да гарантират, че докладите за дейността, съдържащи информация за устойчивостта, се предоставят на разположение на съответния официално определен механизъм, посочен в Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (Директивата за прозрачността), веднага след тяхното публикуване. В него се посочва, че ако предприятия, които подготвят доклади относно устойчивостта, не са регистрирани на регулираните пазари в ЕС, съответният официално определен механизъм следва да бъде един от официално определените механизми на държавата членка, където се намира седалището на съответното предприятие. Това е необходимо с цел включване на оповестената от предприятията информация за устойчивостта в Европейската единна точка за достъп, която ще бъде създадена съгласно обявеното в действие 1 от плана за действие относно съюза на капиталовите пазари.

С параграф 9 от член 1 се изменя член 33 от Директивата за счетоводството, като се съгласува колективната отговорност на членовете на административните, управителните и надзорните органи на дадено дружество с преработените изисквания за отчитане във връзка с устойчивостта. По-специално от административните, управителните и надзорните органи се изисква да гарантират, че съответното предприятие е оповестило информация в съответствие със стандартите на ЕС за отчитане във връзка с устойчивостта и в изисквания цифров формат, като се заличава позоваването на позволения понастоящем отделен доклад за отчитане във връзка с устойчивостта.

С параграф 10 от член 1 се изменя член 34 от Директивата за счетоводството по отношение на изразяването на увереност относно оповестяваната информация за устойчивостта. По-специално от задължителния одитор се изисква да изпълни ограничен ангажимент за изразяване на увереност относно оповестената информация за устойчивостта на дадено предприятие, включително относно съответствието на оповестената информация за устойчивостта със стандартите за отчитане, относно извършвания от предприятието процес по идентифициране на докладваната информация в съответствие със стандартите, относно маркирането на оповестената информация за устойчивостта и относно докладваните показатели по член 8 от Регламента за таксономията. Освен това на държавите членки се позволява всеки независим доставчик на одитни услуги, акредитиран в съответствие с Регламент (ЕС) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета, да дава становище за оповестената информация относно устойчивостта въз основа на ограничен ангажимент за изразяване на увереност. Държавите членки се задължават също така да гарантират определянето на последователни изисквания за всички лица и дружества, включително задължителните одитори и одиторските дружества, на които се разрешава да дават становище за изразяване на увереност относно оповестената информация за устойчивостта.

С параграф 11 от член 1 се изменя член 49 от Директивата за счетоводството, като се определят условията за упълномощаване на Комисията да приема делегираните актове относно стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в новия член 19б. От Комисията се изисква да вземе предвид техническия съвет на Европейската консултативна група за финансова отчетност (ЕКГФО) при изготвянето на тези актове, при условие че е разработен в рамките на надлежен процес, при обществен надзор и прозрачност, както и с експертизата на съответните заинтересовани страни, и е съпроводен с анализи на разходите и ползите, което ще улесни приемането на стандартите от Комисията. В този параграф се поставя изискване към Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП) да даде становище относно техническия съвет, предоставен от ЕКГФО, преди да приеме стандартите. Становището трябва да бъде дадено в срок до два месеца от датата на получаване на искането от Комисията. Това е разумен срок, тъй като ЕОЦКП ще участва в работата на ЕКГФО и съответно ще бъде запознат със съдържанието на техническия съвет на ЕКГФО преди представянето му на Комисията. Комисията е задължена също така да проведе консултации с експертната група на държавите членки по финансирането за устойчиво развитие, с Европейския банков орган (ЕБО), с Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕОЗППО), с Европейската агенция за околна среда (ЕАОС), с Агенцията на ЕС за основните права (FRA), с Европейската централна банка, с Комитета на европейските органи за надзор на одита и с платформата за финансиране за устойчиво развитие преди приемането на стандартите. Когато някой от тези органи реши да предостави становище, той извършва това в срок до два месеца от датата на провеждане на консултацията с Комисията.

С параграф 12 от член 1 се изменя член 51 от Директивата за счетоводството, като се посочват минималните видове санкции и административните мерки, които държавите членки следва да предвидят в случай на нарушения на националните разпоредби за транспониране на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта от Директивата за счетоводството.

С член 2 се изменя Директива 2004/109/ЕО (Директивата за прозрачността).

С параграф 1 от член 2 се въвежда и се определя терминът „отчитане във връзка с устойчивостта“, който е необходим за предложението.

С параграф 2 от член 2 се изменя член 4 от Директивата за прозрачността, за да се вземе предвид отчитането във връзка с устойчивостта в рамките на регулираната информация, която ще бъде изготвена и публикувана съгласно нейните разпоредби. На първо място, този член се изменя, за да се постави изискване годишният финансов отчет да включва декларации, направени от лицата, които отговарят за финансовото отчитане на емитента, за това че, доколкото им е известно, докладът за дейността е изготвен в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта съгласно изискванията на Директива 2013/34/ЕС, когато е целесъобразно. Изискването за включване на отчитане във връзка с устойчивостта в доклада за дейността в резултат от измененията, въведени с настоящата директива, премахва необходимостта от изменение на член 4, параграф 2, буква б) от Директива 2004/109/ЕО. На второ място, позоваванията на разпоредбите на Директивата за счетоводството и на Директива 2006/43/ЕО (Директивата за одита) са актуализирани по отношение на изискването за одит на финансовите отчети в съответствие с член 34, параграф 1 от Директивата за счетоводството и за деклариране дали одиторът или одиторското дружество са установили съществени неточности в доклада за дейността, както и по

отношение на изискването за оповестяването на одитния доклад, включително становището за изразяване на увереност на оповестената информация за устойчивостта. Накрая, позоваванията на разпоредби от Директивата за счетоводството относно изготвянето на доклада за дейността са актуализирани и изменени с изискването за отчитане във връзка с устойчивостта. Тези изменения дават възможност за разширяване на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта така, че те да се прилагат за регистрираните на регулираните пазари на ЕС предприятия, с изключение на микропредприятията, включително емитенти извън ЕС. Те също така изясняват правния мандат на националните компетентни органи да упражняват надзор върху отчитането във връзка с устойчивостта.

С параграф 3 от член 2 се изменя член 23, параграф 4 от Директивата за прозрачността, за да се упълномощи Комисията да приема мерки за създаване на механизъм за определяне на еквивалентността на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, използвани от емитенти извън ЕС, както и да взема необходимите решения относно тази еквивалентност. Всички решения относно еквивалентността на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, използвани от емитенти извън ЕС, ще бъдат независими от решенията за еквивалентността на стандартите за финансово отчитане.

С член 2, параграф 4 се въвежда член 28г в Директивата за прозрачността, с който се налага изискването Европейският орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП) да издаде насоки за националните компетентни органи с цел насърчаване на сближаването в областта на надзора върху отчитането във връзка с устойчивостта. Регламентът за ЕОЦКП (Регламент (ЕС) №1095/2010) посочва Директивата за прозрачността като един от законодателните актове на Съюза, с които се определя обхватът на действие на ЕОЦКП.

С член 3 се изменя Директива 2006/43/ЕО (Директивата за одита).

С параграф 1 от член 3 се изменя член 1 от Директивата за одита, нейният предмет, за да се включи изразяването на увереност относно годишното и консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, когато се извършва от задължителния одитор или от одиторското дружество, извършващо задължителния одит на финансовите отчети.

С параграф 2 от член 3 се изменят и вмъкват в член 2 от Директивата за одита някои определения, които са необходими за предложението. Изменят се определенията на „задължителен одитор“ и „одиторско дружество“, за да се вземе предвид потенциалната им работа по изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, когато е целесъобразно. С него се въвеждат и се определят също така термините „изразяване на увереност относно оповестената информация за устойчивостта“ и „отчитане във връзка с устойчивостта“.

С параграфи 3—7 от член 3 се изменят членове 6—11 от Директивата за одит, съдържащи правилата за одобряването, продължаващото професионално обучение и взаимното признаване на задължителни одитори и одиторски дружества, за да се гарантира, че задължителните одитори притежават необходимото ниво на теоретични познания по темите, свързани с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, както и способността да ги прилагат на практика.

С параграф 7 от член 3 се изменя член 14, който съдържа правилата за процедурите, които компетентните органи следва да създадат за одобряването на задължителни

одитори от друга държава членка. Той се изменя, за да се гарантира, че когато държава членка реши, че кандидатът, който кандидатства за одобрение, следва да бъде подложен на изпит за правоспособност, този изпит обхваща също така адекватно познаване от задължителния одитор на законите и подзаконовите нормативни актове на приемащата държава членка, свързани с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

С параграф 8 от член 3 се въвежда член 14а, който включва клауза за „заварено положение“, за да се гарантира, че одобрените задължителни одитори може да продължат да извършват задължителни одити и да извършват одити на отчитането във връзка с устойчивостта след прилагането на изменените правни изисквания. Държавите членки следва да гарантират, че одобрените вече задължителни одитори придобиват необходимите познания по отчитане във връзка с устойчивостта и по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта чрез изискването за продължаващо обучение по член 13 от Директивата за одита.

С параграф 9 от член 3 се изменя член 24б с цел адаптиране на правилата за организацията на работата на одитора с включване на позоваванията на работата му по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. По-специално изменението включва изискването основният(ите) одитен(ни) партньор(и) да участва(т) активно в извършването на дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта; при извършване на дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта задължителният одитор да отдели достатъчно време на ангажимента и да задели достатъчно ресурси, за да може надлежно да изпълни своите задължения; таксите за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта са отразени в досието на клиента; и одитното досие да включва информация за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, когато се извършва от задължителен одитор.

С параграф 10 от член 3 се изменя член 25, като се поставя изискване към държавите членки да въведат подходящи правила, за да не позволят таксите за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта да бъдат повлияни или определени от предоставянето на допълнителни услуги на одитирания субект или да бъдат обвързани с някаква форма на условност.

С параграф 11 от член 3 се вмъква член 25б с цел разширяване на правилата за професионална етика, независимост, обективност, поверителност и професионална тайна съгласно Директивата за одита, приложими за одиторите на финансови отчети във връзка с работата им по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

С параграф 12 от член 3 се вмъква член 26а, съгласно който държавите членки са длъжни да изискват от одиторите да изпълняват ангажименти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта в съответствие със стандартите за изразяване на увереност, приети от Комисията, както и да прилагат национални стандарти, процедури или изисквания за изразяване на увереност, ако Комисията не е приела стандарт за изразяване на увереност в същата област. С него се упълномощава Комисията да приема стандарти за изразяване на увереност чрез делегирани актове с цел определяне на процедурите, които ще бъдат извършвани от одитора, въз основа на които той ще прави своите заключения по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, включително планирането на ангажимента, анализа и отговора на рисковете, както и

вида на заключенията, които ще бъдат включени в одитния доклад. Въвежда се също така изискването одиторите да основават становището си относно отчитането във връзка с устойчивостта на ангажимент за разумна увереност, ако Комисията използва варианта за приемане на стандарти за разумна увереност.

С параграф 13 от член 3 се вмъква член 27а, за да се разширят правилата за задължителния одит на група предприятия с включването на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, когато това се извършва от задължителния одитор.

С параграф 14 от член 3 се изменя член 28, като се поставя изискване към задължителния(ите) одитор(и) или одиторско(и) дружество(а), извършващ(и) дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, да представи(ят) своите резултати в одитния доклад, както и да изготви(ят) доклада в съответствие с изискванията на стандартите за изразяване на увереност, приети от ЕС или от съответната държава членка. По-специално в одитния доклад следва да се посочат годишната или консолидираната оповестена информация за устойчивостта и датата и периодът, които обхваща. В него следва да се посочи също така рамката за отчитане във връзка с устойчивостта, използвана при неговото изготвяне. Той следва да включва описание на обхвата на дейността по изразяване на увереност относно оповестената информация за устойчивостта и да посочва стандартите за изразяване на увереност, в съответствие с които е извършена дейността по изразяването на увереност относно оповестената информация за устойчивостта. Накрая, той следва да включва становището на задължителния одитор относно оповестената информацията за устойчивостта.

С параграф 15 от член 3 се изменя член 29 от Директивата за одита относно системата за проверка на гарантирането на качеството на задължителните одитори и одиторските дружества, за да се гарантира, че се извършват проверки на гарантирането на качеството при одитите на оповестената информация за устойчивостта и че лицата, които извършват проверките на гарантирането на качеството, притежават необходимото професионално образование и съответен опит в изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

С параграф 16 от член 3 се вмъква член 30ж, за да се поясни, че режимът на разследвания и санкциониране на задължителните одитори и одиторските дружества, които извършват задължителни одити, се прилага също така и по отношение на одитите на отчитането във връзка с устойчивостта.

С параграф 17 от член 3 се вмъква член 36а, за да се поясни, че разпоредбите за публичен надзор и регулаторните договорености между държавите членки по отношение на задължителните одити се прилагат също така и по отношение на одитите на отчитането във връзка с устойчивостта.

С параграф 18 от член 3 се вмъква член 38а, за да се поясни, че разпоредбите за назначаването и уволняването на задължителните одитори и одиторските дружества във връзка със задължителни одити се прилагат също така и по отношение на изразяването на увереност относно оповестената информация за устойчивостта.

С параграф 19 от член 3 се изменя член 39, за да се изяснят задачите на одиторския комитет по отношение на изразяването на увереност относно оповестената информация за устойчивостта. По-специално одиторският комитет следва да информира

административния или надзорния орган на одитирания субект за резултата от дейността по изразяване на увереност относно оповестената информация за устойчивостта и да обясни по какъв начин одиторският комитет е допринесъл за достоверността на отчитането във връзка с устойчивостта и каква е била неговата роля в този процес. Той следва да наблюдава процеса по отчитане във връзка с устойчивостта, включително цифровия процес на оповестяване, както и процеса, извършен от предприятието по идентифициране на оповестената информация съгласно съответните стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, и да представи препоръки или предложения за гарантиране на неговата достоверност. Той следва да наблюдава ефективността на системата на предприятието за вътрешен контрол на качеството и системата за управление на риска и когато е целесъобразно —неговия вътрешен одит във връзка с оповестяването от одитирания субект на информация за устойчивостта, включително неговото оповестяване в цифров формат съгласно изискванията на изменената Директива за счетоводството, без да се нарушава неговата независимост. Накрая, той следва да наблюдава процеса по изразяване на увереност на годишното и консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта и да извършва проверка и мониторинг на независимостта на задължителните одитори и одиторските дружества.

С параграф 20 от член 3 се изменя член 45, за да се съгласуват изискванията за регистрацията и надзора на одиторите и одиторските дружества извън ЕС с новия обхват директивата, като се включи процесът по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

С параграф 21 от член 3 се изменя член 48а, като се определят условията за упражняването на делегирането на правомощия на Комисията за приемане на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта съгласно член 26а, параграф 2.

С член 4 се изменя Регламент (ЕС) № 537/2014 (Регламентът за одита).

С параграф 1 от член 4 се изменя член 5 от Регламента за одита, като се забранява предоставянето на консултантски услуги във връзка с подготовката за отчитане във връзка с устойчивостта в периодите, посочени в член 5 от Регламента за одита, когато задължителните одитори или одиторските дружества, извършващи задължителния одит, са ангажирани също така в процеса по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.
С параграф 2 от член 4 се изменя член 14, за да се изиска от задължителните одитори и одиторските дружества да информират ежегодно съответния компетентен орган кои приходи, в това число приходи от услуги, различни от одитни услуги, са получени от процеса по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

С член 5 се задължават държавите членки да транспонират членове 1—3 от директивата до 1 декември 2022 г. и да гарантират, че нейните разпоредби ще се прилагат за дружествата за финансовата година, започваща на 1 януари 2023 г., или през календарната 2023 г.

С член 6 се определя, че изменените разпоредби на Регламент (ЕС) № 537/2014 (Регламента за одита) влизат в сила на 1 януари 2023 г.

.

2021/0104 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2013/34/ЕС, Директива 2004/109/ЕО, Директива 2006/43/ЕО и Регламент (ЕО) № 537/2014 относно отчитането на предприятията във връзка с устойчивостта

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално членове 50 и 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет[29],

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

(1) В своето съобщение относно Европейския зелен пакт, прието на 11 декември 2019 г.[30], Европейската комисия пое ангажимент да преразгледа разпоредбите относно отчитането на нефинансова информация на Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Комисията[31]. Европейският зелен пакт е новата стратегия за растеж на Европейския съюз. Той има за цел превръщането на Съюза в модерна, конкурентоспособна икономика с ефективно използване на ресурсите, без нетни емисии на парникови газове до 2050 г. Той също така има за цел опазването, съхранението и увеличаването на природния капитал на Съюза, както и защитата на здравето и благосъстоянието на гражданите от свързани с околната среда рискове и въздействия. Европейският зелен пакт ще спомогне за прекъсване на връзката между икономическия растеж и използването на ресурсите и ще гарантира участието на всички региони и граждани на Съюза в осъществяването на социално справедлив преход към устойчива икономическа система. Той ще допринесе за постигане на целта за създаване на икономика, която работи за хората, за укрепване на социалната пазарна икономика на ЕС, като ще спомогне да се гарантира неговата

[29] ОВ C […], […], стр. […].

[30] COM(2019) 640 final.

[31] Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

подготвеност за бъдещето и за постигането на стабилност, работни места, растеж и инвестиции. Тези цели са особено важни с оглед на социално-икономическите вреди, причинени от пандемията от COVID-19, и необходимостта от устойчиво, приобщаващо и справедливо възстановяване. В своето предложение от 4 март 2020 г. за европейски законодателен акт в областта на климата Европейската комисия предложи целта за постигане на неутралност по отношение на климата до 2050 г. да стане задължителна в Съюза[32].

(2) В своя *План за действие: Финансиране за устойчив растеж* Комисията определи мерки за постигане на следните цели: пренасочване на капиталовите потоци към инвестиции, свързани с устойчивото развитие, за да се постигне устойчив и приобщаващ икономически растеж, управление на финансовите рискове, произтичащи от изменението на климата, изчерпването на ресурсите, влошаването на околната среда и от социални проблеми, и насърчаване на прозрачността и дългосрочната ориентираност във финансовата и икономическата дейност[33]. Оповестяването от предприятията на актуална, съпоставима и надеждна информация за устойчивостта е предпоставка за изпълнението на тези цели. В рамките на изпълнението на Плана за действие: Финансиране за устойчив растеж Европейският парламент и Съветът приеха редица законодателни актове. С Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета[34] се определя начинът, по който участниците на финансовите пазари и финансовите консултанти следва да оповестяват на крайни инвеститори и собственици на активи информацията за устойчивостта. С Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета[35] се създава система за класификация на екологично устойчиви икономически дейности с цел увеличаване на устойчивите инвестиции и справяне със заблуждаващите твърдения за екологосъобразност относно финансови продукти, които неоснователно се определят като устойчиви. С Регламент (ЕС) 2019/2089 на Европейския парламент и на Съвета[36], допълнен от делегирани регламенти на Комисията (ЕС) 2020/1816[37], (ЕС) 2020/1817[38] и (ЕС) 2020/1818[39], се въвеждат

---

32 Предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за установяване на рамката за постигане на неутралност по отношение на климата и за изменение на Регламент (ЕС) 2018/1999 (Европейски законодателен акт за климата) [2020/0036 (COD)]

33 COM(2018) 97 final.

34 Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно оповестяването на информация във връзка с устойчивостта в сектора на финансовите услуги (ОВ L 317, 9.12.2019 г., стр. 1).

35 Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2020 г. за установяване на рамка за улесняване на устойчивите инвестиции и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/2088 (ОВ L 198, 22.6.2020 г., стр. 13).

36 Регламент (ЕС) 2019/2089 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. за изменение на Регламент (ЕС) 2016/1011 по отношение на бенчмарковете на ЕС за климатичен преход, бенчмарковете на ЕС, съответстващи на Парижкото споразумение, и свързаното с устойчивостта оповестяване на информация за бенчмаркове (ОВ L 317, 9.12.2019 г., стр. 17).

37 Делегиран регламент (ЕС) 2020/1816 на Комисията от 17 юли 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на обяснението в декларацията за бенчмарка на начина, по който екологичните, социалните и управленските фактори са отразени във всеки изготвен и публикуван бенчмарк (ОВ L 406, 3.12.2020 г., стр. 1).

38 Делегиран регламент (ЕС) 2020/1817 на Комисията от 17 юли 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на минималната информация, която трябва да се съдържа в обяснението на начина, по който екологичните,

изисквания за оповестяването на екологична, социална и управленска („ЕСУ“) информация за администратори на бенчмаркове и минимални стандарти за съставянето на бенчмарк на ЕС за климатичен преход и за бенчмарковете на ЕС, съответстващи на Парижкото споразумение. Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета[40] изисква от големите институции, които са емитирали ценни книжа, допуснати за търгуване на регулиран пазар, да оповестяват информация за рисковете от екологичен, социален и управленски характер, считано от 28 юни 2022 г. Новата пруденциална рамка за инвестиционните посредници, определена с Регламент (ЕС) 2019/2033 на Европейския парламент и на Съвета[41] и с Директива (ЕС) 2019/2034 на Европейския парламент и на Съвета[42], съдържа разпоредби относно въвеждането на измерение за рисковете от екологичен, социален и управленски характер в процеса на надзорен преглед и оценка (SREP) от компетентните органи и съдържа изисквания за оповестяване на рисковете от екологичен, социален и управленски характер за инвестиционните посредници, приложими от 26 декември 2022 г. Комисията обяви също така предложение относно европейски стандарт за зелени облигации в своята работна програма за 2021 г. като последващо действие в отговор на Плана за действие: Финансиране за устойчив растеж.

(3) В своите заключения от 5 декември 2019 г. относно задълбочаването на съюза на капиталовите пазари Съветът подчерта значението на надеждната, съпоставима и актуална информация относно рисковете, възможностите и въздействията, свързани с устойчивото развитие, и призова Комисията да обмисли разработването на европейски стандарт за оповестяването на нефинансова информация.

(4) В своята резолюция относно устойчивите финанси от 29 май 2018 г.[43] Европейският парламент призова да се разработят допълнителни изисквания за оповестяването на нефинансова информация в рамките на Директива 2013/34/ЕС. В своята резолюция относно устойчивото корпоративно управление от 17 декември 2020 г.[44] Европейският парламент приветства ангажимента на Комисията за преразглеждане на Директива 2013/34/ЕС и заяви необходимостта от създаване на цялостна рамка на Съюза за оповестяване на

социалните и управленските фактори са отразени в методиката на бенчмарка (ОВ L 406, 3.12.2020 г., стр. 12).

39 Делегиран регламент (ЕС) 2020/1818 на Комисията от 17 юли 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на минималните стандарти за бенчмарковете на ЕС за климатичен преход и бенчмарковете на ЕС, съответстващи на Парижкото споразумение (ОВ L 406, 3.12.2020 г., стр. 17).

40 Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

41 Регламент (ЕС) 2019/2033 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно пруденциалните изисквания за инвестиционните посредници и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 575/2013, (ЕС) № 600/2014 и (ЕС) № 806/2014 (ОВ L 314, 5.12.2019 г., стр. 1).

42 Директива (ЕС) 2019/2034 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно пруденциалния надзор върху инвестиционните посредници и за изменение на директиви 2002/87/ЕО, 2009/65/ЕО, 2011/61/ЕС, 2013/36/ЕС, 2014/59/ЕС и 2014/65/ЕС (ОВ L 314, 5.12.2019 г., стр. 64).

43 2018/2007(INI).

44 A9-0240/2020 (INI).

нефинансова информация, съдържаща задължителни стандарти на Съюза за оповестяването на нефинансова информация. Европейският парламент призова за разширяване на обхвата на изискванията за отчитане с включване на допълнителни категории предприятия и за въвеждане на изискване за одит.

(5) На 25 септември 2015 г. Общото събрание на ООН прие нова световна рамка за устойчиво развитие: Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие („Програмата до 2030 г.“). В основата на Програмата до 2030 г. са залегнали целите за устойчиво развитие и тя обхваща трите измерения на устойчивостта: икономическо, социално и екологично. В съобщението на Комисията от 22 ноември 2016 г. относно следващите стъпки към устойчиво европейско бъдеще се прави връзка между целите за устойчиво развитие и рамката на политиката на Съюза, за да се гарантира, че всички действия и инициативи на политиката на Съюза са интегрирани от самото начало както в рамките на Съюза, така и извън него[45]. В заключенията си от 20 юни 2017 г. Съветът потвърди ангажимента на Съюза и на неговите държави членки за цялостно, съгласувано, всеобхватно, интегрирано и ефективно изпълнение на Програмата до 2030 г. в тясно сътрудничество с партньорите и другите заинтересовани страни[46].

(6) С Директива 2014/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[47] беше изменена Директива 2013/34/ЕС по отношение на оповестяването на нефинансова информация от страна на някои големи предприятия и групи. С Директива 2014/95/ЕС беше въведено изискване за предприятията да оповестяват информация, отнасяща се най-малко до екологичните и социалните въпроси и до въпросите, свързани със служителите, зачитането на правата на човека, борбата с корупцията и подкупите. Във връзка с тези въпроси Директива 2014/95/ЕС изисква от предприятията да оповестяват информация в следните области: бизнес модела, политиките (включително извършените процеси на надлежна проверка), резултата от политиките, рисковете и управлението на рисковете, както и ключовите показатели за резултата от дейността, имащи отношение към стопанската дейност.

(7) Много заинтересовани страни смятат термина „нефинансова“ за неточен, по-специално защото предполага, че въпросната информация не е от финансово значение. Все по-често обаче въпросната информация има финансово значение. Много организации, инициативи и работещи в тази област я наричат информация за „устойчивостта“. Поради това за предпочитане е да се използва терминът „информация за устойчивостта“ вместо „нефинансова информация“. Директива 2013/34/ЕС следва да бъде изменена, за да се отрази тази промяна в терминологията.

(8) Крайните бенефициери на подобреното отчитане на предприятията във връзка с устойчивостта са отделни граждани и спестители. Спестителите, които желаят да инвестират в устойчиво развитие, ще могат да сторят това, а всички граждани

---

45 COM(2016) 739 final.

46 Заключения на Съвета „Устойчиво европейско бъдеще: Отговорът на ЕС на Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие“, 20 юни 2017 г.

47 Директива 2014/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. за изменение на Директива 2013/34/ЕС по отношение на оповестяването на нефинансова информация и на информация за многообразието от страна на някои големи предприятия и групи (ОВ L 330, 15.11.2014 г., стр. 1).

ще могат да се възползват от стабилна, устойчива и приобщаваща икономическа система. За да се реализират тези ползи, информацията за устойчивостта, оповестена в годишните отчети на предприятията, първо трябва да достигне до две основни групи („потребители“). Първата група потребители включва инвеститорите, включително лицата, управляващи активи, които искат да разберат по-добре рисковете и възможностите, които въпросите на устойчивостта пораждат за техните инвестиции, както и въздействията на тези инвестиции върху хората и околната среда. Втората група потребители включва организации, включително неправителствените организации и социалните партньори, които искат предприятията да носят по-голяма отговорност за въздействията на своите дейности върху хората и околната среда. Другите заинтересовани страни също могат да ползват оповестяваната в годишните доклади информация за устойчивостта. Бизнес партньорите на предприятията, включително клиентите, могат да разчитат на тази информация, за да разберат и, когато е необходимо, да докладват за рисковете и въздействията, свързани с устойчивостта, чрез своите собствени вериги за създаване на стойност. Авторите на политики и агенциите по околната среда могат да използват тази информация по-конкретно на съвкупна база, за да наблюдават екологичните и социалните тенденции, да използват информацията за екологичните отчети и да я предоставят за изготвянето на публичната политика. Малко отделни граждани и потребители използват пряко отчетите на предприятията, но те могат да използват тази информация непряко, например когато търсят съвет или становище от финансови консултанти или неправителствени организации. Много инвеститори и лица, управляващи активи, купуват информация за устойчивостта от доставчици на данни — трети лица, които събират информация от различни източници, включително от публични корпоративни доклади.

(9) Търсенето на корпоративна информация за устойчивостта е нараснало през последните години, особено от страна на инвеститорската общност. Повишеното търсене е обусловено от променящия се характер на рисковете за предприятията и повишената информираност на инвеститорите за финансовите последици от тези рискове. Това важи особено за финансовите рискове, свързани с климата. Нараства информираността за рисковете, произтичащи от други екологични въпроси и от социални въпроси, включително здравни въпроси, пред които са изправени предприятията и инвестициите. Повишеното търсене на информация за устойчивостта се дължи също така на ръста на инвестиционните продукти, които изрично следва да отговарят на определени стандарти във връзка с устойчивостта или да постигат определени цели, свързани с устойчивостта. Част от това повишение е логическо следствие от вече приетото законодателство на Съюза, особено Регламент (ЕС) 2019/2088 и Регламент (ЕС) 2020/852. Част от повишеното търсене би настъпило така или иначе поради бързо променящата се информираност на гражданите, предпочитанията на клиентите и пазарните практики. Пандемията от COVID-19 ще доведе до допълнително увеличаване на потребностите от информация на потребителите, особено след като изложи на показ уязвимостта на работниците и на веригите на предприятията за създаване на стойност. Информацията за въздействията върху околната среда също е от значение в контекста на смекчаването на бъдещи пандемии, като влиянието на човешкия фактор върху екосистемите все повече се свързва с възникването и разпространението на болести.

(10) Очаква се висококачественото оповестяване на информация относно въпроси, свързани с устойчивостта, да бъде от полза и за самите предприятия. Повишеният брой инвестиционни продукти, насочени към постигането на цели за устойчиво развитие, означава, че качественото отчитане във връзка с устойчивостта може да подобри достъпа на дадено предприятие до финансов капитал. Отчитането във връзка с устойчивостта може да помогне на предприятията да идентифицират и да управляват собствените си рискове и възможности, свързани с въпросите на устойчивостта. То може да осигури основа за по-добър диалог и комуникация между предприятията и съответните заинтересовани страни, както и да им помогне да подобрят репутацията си.

(11) В Доклада относно клаузата за преглед от Директивата за оповестяването на нефинансова информация (Директива 2014/95/ЕС) и в придружаващата го проверка за пригодност по отношение на оповестяването на корпоративна информация за устойчивостта бяха очертани проблеми, свързани с ефективността на тази директива[48]. Съществуват значителни доказателства, че много предприятия не оповестяват съществена информация по всички основни теми, свързани с устойчивостта. Като значителни проблеми бяха идентифицирани в доклада също така ограничената съпоставимост и надеждност на информацията за устойчивостта. Освен това много предприятия, от които потребителите се нуждаят да получат информация за устойчивостта, нямат задължение да докладват такава информация.

(12) Поради липсата на действие на политиката се очаква несъответствието между информационните потребности на потребителите и оповестената от предприятията информация за устойчивостта да се увеличава. Това несъответствие има значителни отрицателни последици. Инвеститорите не са в състояние да вземат предвид свързаните с устойчивостта рискове и възможности в своите инвестиционни решения. Натрупването на голям брой инвестиционни решения, които не са съобразени със свързаните с устойчивостта рискове, може да породи системни рискове, които да застрашат финансовата стабилност. Европейската централна банка и международни организации като Съвета за финансова стабилност привлякоха вниманието към тези системни рискове, по-специално към рисковете, свързани с климата. Освен това инвеститорите имат все по-малка възможност да насочват финансови ресурси към предприятия и към икономически дейности, с които се решават, а не се задълбочават социални и екологични проблеми, което подкопава целите на Европейския зелен пакт и на Плана за действие за финансиране за устойчив растеж. Неправителствените организации, социалните партньори, общностите, засегнати от дейностите на предприятията, и други заинтересовани страни са способни в по-малка степен да държат отговорни предприятията за въздействията на техните дейности върху хората и околната среда. Това води до избягване на отговорност и може да спомогне за понижаване на доверието на гражданите в предприятията, което на свой ред може да има отрицателни въздействия върху социалната пазарна икономика. Липсата на общоприети показатели и методи на измерване, оценяване и управление на свързаните с устойчивостта рискове е пречка също

[48] Служба за публикации: моля, вмъкнете препратка към Доклад на Комисията до Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет относно клаузите за преглед в директиви 2013/34/ЕС, 2014/95/ЕС и 2013/50/ЕС и Работен документ на службите на Комисията, придружаващ проверката за пригодност.

така пред усилията на предприятията да гарантират устойчивост на своите бизнес модели и дейности.

(13) В доклада относно клаузата за преглед от Директива 2014/95/ЕС и в придружаващата го проверка за пригодност по отношение на корпоративното отчитане бе потвърдено също така значително увеличение на исканията към предприятията за информация по въпросите на устойчивостта в опит за преодоляване на съществуващия недостиг на информация. В допълнение настоящите очаквания са, че предприятията вероятно ще продължат да използват различни рамки и стандарти и че това дори може да се засили, тъй като значението, което придобива информацията за устойчивостта, продължава да нараства. Поради липсата на действие на политиката с оглед постигане на консенсус относно информацията, която следва да бъде отчитана от предприятията, разходите и тежестта за тези предприятия и за потребителите на такава информация ще се увеличат значително.

(14) Нарастващото несъответствие между информационните потребности на потребителите и настоящите практики на отчитане от предприятията увеличават вероятността държавите членки да въведат все по-различни национални правила или стандарти. Разликите в изискванията за отчитане в отделните държави членки ще повишат разходите и сложността за предприятията, които извършват трансгранична дейност, с което ще се подкопаят единният пазар, както и правото на установяване и свободното движение на капитали в целия Съюз. Различните изисквания за отчитане ще затруднят също така съпоставимостта на отчитаната информация в трансграничен аспект, което ще подкопае съюза на капиталовите пазари.

(15) Членове 19а и 29а от Директива 2013/34/ЕС се прилагат за големи предприятия, извършващи дейност в обществен интерес, със среден брой служители, надхвърлящ 500 души, както и за субекти, извършващи дейност в обществен интерес, които са предприятия майки на голяма група със среден брой служители, надхвърлящ 500 души, на консолидирана основа. Предвид нарасналите потребности от информация за устойчивостта от страна на потребителите допълнителни категории предприятия следва да бъдат задължени да оповестяват такава информация. Поради това е целесъобразно да се задължат всички големи предприятия и всички регистрирани на регулираните пазари предприятия, с изключение на микропредприятията, да оповестяват подробна информация за устойчивостта. В допълнение всички предприятия майки на големи групи следва да оповестяват информация за устойчивостта на групово равнище.

(16) Изискването за големи предприятия, които не са регистрирани на регулираните пазари, също да оповестяват информация за устойчивостта се обуславя главно от загрижеността за въздействието и отчетността на тези предприятия, включително чрез тяхната верига за създаване на стойност. Във връзка с това по отношение на всички големи предприятия следва да има еднакви изисквания за публично отчитане във връзка с устойчивостта. Освен това участниците на финансовите пазари също се нуждаят от информация от тези големи нерегистрирани на регулираните пазари предприятия.

(17) Изискването предприятия, които не са установени в Съюза, но чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари, също да оповестяват информация за въпроси, свързани с устойчивостта, е в отговор на потребностите

на участниците на финансовите пазари от информация от такива предприятия, за да стане ясно какви са рисковете и въздействията от техните инвестиции и да се спазят изискванията за оповестяване, залегнали в Регламент (ЕС) 2019/2088.

(18) С оглед на нарастващото значение на рисковете, свързани с устойчивостта, и като се има предвид, че малките и средните предприятия (МСП), които са регистрирани на регулираните пазари, съставляват значителна част от всички регистрирани на регулираните пазари предприятия в Съюза, за да се гарантира защита на инвеститорите, е целесъобразно тези МСП да бъдат задължени да оповестяват информация, свързана с въпроси на устойчивостта. Въвеждането на това изискване ще спомогне да се гарантира, че участниците на финансовите пазари ще могат да включват по-малките регистрирани на регулираните пазари предприятия в инвестиционните портфейли въз основа на отчетената от тях информация за устойчивостта, която е необходима на участниците на финансовите пазари. Следователно това ще помогне за защита и увеличаване на достъпа на по-малките регистрирани на регулираните пазари предприятия до финансов капитал и ще предотврати дискриминацията спрямо тези предприятия от страна на участниците на финансовите пазари. Въвеждането на това изискване е необходимо също така, за да се гарантира, че участниците на финансовите пазари разполагат с информацията, която им е нужна от предприятията, в които са инвестирали, за да могат да спазят наложените им изисквания за отчитане във връзка с устойчивостта съгласно Регламент (ЕС) 2019/2088. На регистрираните на регулираните пазари МСП обаче следва да се даде достатъчно време, за да се подготвят за прилагането на изискването за отчитане във връзка с устойчивостта, поради по-малкия им размер и по-ограничените им ресурси, като се вземат предвид и трудните икономически условия, възникнали вследствие на пандемията от COVID-19. Те следва да получат възможност да оповестяват информацията в съответствие със стандарти, които са пропорционални на капацитета и ресурсите на МСП. Нерегистрираните на регулираните пазари МСП също могат да изберат да използват тези пропорционални стандарти на доброволни начала. Стандартите за МСП ще включват референтна стойност за предприятията, попадащи в обхвата на Директивата, относно нивото на информация за устойчивостта, която те могат основателно да поискат от МСП, които са доставчици и клиенти в техните вериги за създаване на стойност.

(19) Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[49] се прилага за всички предприятия, чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари. С цел да се гарантира, че всички предприятия, чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари, включително емитенти от трети държави, попадат в обхвата на едни и същи изисквания за отчитане във връзка с устойчивостта, Директива 2004/109/ЕО следва да включва необходимите препратки към всяко изискване за отчитане във връзка с устойчивостта в годишния финансов отчет.

(20) С член 23, параграф 4, първа алинея, подточка i) и член 23, параграф 4, четвърта алинея от Директива 2004/109/ЕО се упълномощава Комисията да приема мерки

[49] Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38).

за създаване на механизъм за определянето на еквивалентността на информацията, която се изисква да бъде оповестявана съгласно Директивата, както и за създаването на общи критерии за еквивалентност на счетоводните стандарти. С член 23, параграф 4, трета алинея от Директива 2004/109/ЕО се упълномощава също така Комисията да вземе необходимите решения за еквивалентността на счетоводните стандарти, които се използват от емитенти от трети държави. За да се отрази включването на изискванията за отчитането във връзка с устойчивостта в Директива 2004/109/ЕО, Комисията следва да бъде упълномощена да създаде механизъм за определянето на еквивалентността на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, които се прилагат от емитентите на ценни книжа от трети държави. По същата причина Комисията следва да бъде упълномощена да взема необходимите решения за еквивалентността на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, които се използват от емитенти от трети държави. Тези изменения ще гарантират съгласувани режими на еквивалентност за задълженията, свързани с отчитането във връзка с устойчивостта, и задълженията за финансово отчитане в годишния финансов отчет.

(21) Съгласно член 19а, параграф 3 и член 29а, параграф 3 от Директива 2013/34/ЕС всички дъщерни дружества понастоящем са освободени от задължението да оповестяват нефинансова информация, когато тези предприятия и техните дъщерни дружества са включени в консолидирания доклад за дейността на тяхното предприятие майка, при условие че в него се съдържа изискваната нефинансова информация. Необходимо е обаче да са гарантира, че информацията за устойчивостта е лесно достъпна за потребителите, и да се внесе прозрачност относно това кое е предприятието майка на освободеното дъщерно дружество, което се отчита на консолидирано равнище. Затова е необходимо от тези дъщерни дружества да се изисква да публикуват консолидирания доклад за дейността на своето предприятие майка и в своя доклад за дейността да включват позоваване на факта, че са освободени от отчитане във връзка с устойчивостта. Това освобождаване следва да се прилага също така, когато предприятието майка, което отчита информация на консолидирано равнище, е предприятие от трета държава, което отчита информация във връзка с устойчивостта в съответствие с изискванията на тази директива или по начин, който е еквивалентен на стандартите на ЕС за отчитане във връзка с устойчивостта.

(22) Съгласно член 23 от Директива 2013/34/ЕС предприятията майки са освободени от задължението да изготвят консолидирани финансови отчети и консолидиран доклад за дейността, когато тези предприятия са дъщерни дружества на друго предприятие майка, което спазва това задължение. Следва да се посочи обаче, че режимът на освобождаване по отношение на консолидираните финансови отчети и консолидираните доклади за дейността се прилага независимо от режима на освобождаване за консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта. Поради това предприятие може да бъде освободено от задълженията за изготвяне на консолидиран финансов отчет, но не е освободено от задълженията за консолидирано отчитане във връзка с устойчивостта, когато неговото крайно предприятие майка изготвя консолидиран финансов отчет и консолидиран доклад за дейността в съответствие с правото на Съюза или в съответствие с еквивалентни изисквания, ако предприятието е установено в трета държава, но то не изготвя консолидирани отчети във връзка с

устойчивостта в съответствие с правото на ЕС или в съответствие с еквивалентни изисквания, ако предприятието е установено в трета държава.

(23) Кредитните институции и застрахователните предприятия играят важна роля в прехода към напълно устойчива и приобщаваща икономическа и финансова система в съответствие с Европейския зелен пакт. Те могат да имат съществени положителни или отрицателни въздействия посредством своите кредитни, инвестиционни и застрахователни дейности. Затова кредитните институции и застрахователните предприятия, различни от тези, които са задължени да спазват Директива 2013/34/ЕС, включително кооперации и взаимни предприятия, следва да имат задължения за отчитане във връзка с устойчивостта, при условие че отговарят на определени критерии за големина. Това ще даде възможност на потребителите на такава информация да направят оценка на въздействията на тези предприятия върху обществото и околната среда, както и на рисковете, свързани с въпроси на устойчивостта, с които се сблъскват тези предприятия. С цел гарантиране на съгласуваност с изискванията за отчитане съгласно Директива 86/635/ЕИО[50] относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции държавите членки, оповестяващи информация за устойчивостта, могат да изберат да не прилагат изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта по отношение на кредитните институции, посочени в член 2, параграф 5 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[51].

(24) Списъкът с въпроси на устойчивостта, за които предприятията са задължени да оповестяват информация, следва да бъде съгласуван в максимална степен с определението за „фактори на устойчивост“, посочено в Регламент (ЕС) 2019/2088. Този списък следва да отговаря също така на потребностите и очакванията на самите потребители и предприятия, които често използват термините „екологичен“, „социален“ и „управленски“, за да категоризират трите основни въпроса на устойчивостта. Списъкът с факторите на устойчивост, посочен в Регламент (ЕС) 2019/2088, не включва изрично управленски въпроси. Затова определението за въпроси на устойчивостта в Директива 2013/34/ЕС следва да се основава на определението за „фактори на устойчивост“, посочено в Регламент (ЕС) 2019/2088, но като се добавят управленски въпроси.

(25) Членове 19а и 29а от Директива 2013/34/ЕС изискват оповестяване не само на информация „дотолкова, доколкото е необходимо за оценката на развитието, резултата от дейността или състоянието на предприятието“, но така също и на информация, която е необходима за разбиране на въздействието на дейностите на предприятието върху екологичните и социалните въпроси, както и върху въпросите, свързани с персонала, зачитането на правата на човека, борбата с корупцията и подкупите. Следователно тези членове изискват от предприятията да оповестяват информация за това как различните въпроси на устойчивостта

---

50 Директива 86/635/ЕИО на Съвета от 8 декември 1986 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции (ОВ L 372, 31.12.1986 г., стр. 1).

51 Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

засягат предприятието, както и за въздействията на дейностите на предприятието върху хората и околната среда. Това се нарича перспектива на двойната същественост, в която рисковете за предприятието и въздействието на предприятието представляват две отделни перспективи на същественост. Проверката за пригодност относно оповестяването на корпоративна информация показва, че тези две перспективи често не се разбират или прилагат добре. Затова е необходимо да се поясни, че предприятията следва да разглеждат всяка перспектива на същественост сама за себе си и да оповестяват информация, която е съществена в двете перспективи, както и информация, която е съществена само в една перспектива.

(26) Член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС изискват от предприятията да оповестяват информация за пет отчетни области: бизнес модела, политиките (включително извършените процеси на надлежна проверка), резултата от тези политики, рисковете и управлението на рисковете, както и ключовите показатели за резултата от дейността, имащи отношение към стопанската дейност. Член 19а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС не съдържа изрични позовавания на други отчетни области, които потребителите на информация смятат за значими, някои от които са съгласувани с оповестяванията, включени в международните рамки, в това число в препоръките на Работната група за оповестяване на финансова информация във връзка с климата. Изискванията за оповестяване следва да са определени достатъчно подробно, за да се гарантира, че предприятията оповестяват информация за издръжливостта си на рискове, свързани с въпросите на устойчивостта. Поради това освен отчетните области, посочени в член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС, от предприятията следва да се изисква да оповестяват информация за своята бизнес стратегия и за издръжливостта на бизнес модела и стратегията на рискове, свързани с въпросите на устойчивостта, за плановете, които имат, за да се гарантира, че техният бизнес модел и стратегията им са съвместими с прехода към устойчива и неутрална по отношение на климата икономика; дали и как техният бизнес модел и стратегията им са съобразени с интересите на заинтересованите страни; възможности за предприятието, произтичащи от въпросите на устойчивостта; изпълнението на аспектите на бизнес стратегията, които засягат или са засегнати от въпросите на устойчивостта; цели за устойчивост, определени от предприятието, и напредъка към постигането им; ролята на съвета и ръководството по отношение на въпросите на устойчивостта; основните действителни и потенциални неблагоприятни въздействия, свързани с дейностите на предприятието; и как предприятието е идентифицирало отчитаната информация. След като се изисква оповестяването на елементи като цели и напредък към постигането им, отделното изискване за оповестяване на резултатите от политиките вече не е необходимо.

(27) За да се гарантира съгласуваност с международни актове, като Ръководните принципи на ООН за стопанската дейност и правата на човека и Насоките на ОИСР по надлежната проверка за отговорни делови практики, изискванията за оповестяването на надлежната проверка следва да бъдат определени по-подробно в сравнение с посоченото в член 19а, параграф 1, буква б) и член 29а, параграф 1), буква б) от Директива 2013/34/ЕС. Надлежната проверка е процесът, който се извършва от предприятията с цел идентифициране, предотвратяване, смекчаване и коригиране на основните действителни и потенциални неблагоприятни въздействия, свързани с техните дейности, и който

показва начина, по който те преодоляват тези неблагоприятни въздействия. Въздействията, свързани с дейностите на дадено предприятие, включват пряко причинените от предприятието въздействия, въздействия, за които предприятието допринася, и въздействия, които са свързани по друг начин с веригата за създаване на стойност на предприятието. Процесът на надлежна проверка засяга цялата верига за създаване на стойност на предприятието, включително неговите собствени дейности, неговите продукти и услуги, неговите бизнес отношения и вериги на доставки. В съответствие с Ръководните принципи на ООН за стопанската дейност и правата на човека дадено действително или потенциално неблагоприятно въздействие следва да се смята за основно, когато се нарежда сред най-силните въздействия, свързани с дейностите на предприятието, въз основа на: тежестта на въздействието върху хората или околната среда; броя на физическите лица, които са засегнати или биха могли да бъдат засегнати, или мащаба на вредите за околната среда; и лекотата, с която вредата може да бъде отстранена, като бъде възстановено предишното състояние на околната среда или засегнатите хора.

(28) Директива 2013/34/ЕС не изисква оповестяването на информация за нематериални активи, различни от нематериалните активи, признати в баланса. Широко признат е фактът, че информацията за нематериални активи и други нематериални фактори, включително вътрешно генерирани нематериални активи, не се оповестява в достатъчна степен, което не позволява да се направи правилна оценка на развитието, резултатите и състоянието на предприятието, както и да се извърши наблюдение на инвестициите. За да се даде възможност на инвеститорите да разберат по-добре наблюдаваното в редица сектори на икономиката увеличаващо се несъответствие между счетоводната отчетна стойност на много предприятия и тяхната пазарна оценка, следва да бъде въведено изискване за оповестяване на информация за нематериалните активи. Поради това предприятията следва да се задължат да оповестяват информация за нематериалните активи, признати в баланса, включително интелектуален капитал, човешки капитал, включително развитие на умения, както и социален и човешки капитал, включително репутационен капитал. Информацията за нематериалните активи следва да включва и информация, свързана с научноизследователска и развойна дейност.

(29) Член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС не посочват дали информацията, която ще се оповестява, следва да бъде прогнозна или за резултати от минали периоди. Понастоящем не се оповестява информация за бъдещи периоди, която потребителите на информация за устойчивостта ценят особено високо. Следователно членове 19а и 29а от Директива 2013/34/ЕС следва да посочват, че оповестяваната информация за устойчивостта трябва да включва както качествена, така и количествена прогнозна и ретроспективна информация. Оповестяваната информация за устойчивостта следва да отразява също така краткосрочните, средносрочните и дългосрочните хоризонти и да съдържа информация за цялата верига за създаване на стойност на предприятието, включително неговите собствени дейности, неговите продукти и услуги, неговите бизнес отношения и вериги на доставки, според необходимостта. Информацията за цялата верига за създаване на стойност на предприятието ще включва информация, свързана с неговата верига за създаване на стойност в рамките на ЕС, и информация, която обхваща трети държави, ако веригата за създаване на стойност на предприятието е извън ЕС.

(30) Член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС изискват от предприятията да включват в отчитаната от тях нефинансова информация позовавания и допълнителни пояснения на сумите в годишните финансови отчети. Тези членове обаче не изискват от предприятията да правят позовавания на друга информация в доклада за дейността или да добавят допълнителни пояснения към тази информация. Следователно понастоящем липсва съгласуваност между отчитаната нефинансова информация и останалата информация, която се оповестява в доклада за дейността. Необходимо е в това отношение да се определят ясни изисквания.

(31) Член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС изискват от предприятията да представят ясно и обосновано обяснение на причините, поради които не изпълняват политики във връзка с един или повече от изброените въпроси, когато предприятието не прилага такива политики. Различното третиране на оповестяванията по отношение на политиките на предприятията в сравнение с други области на отчитане, включени в тези членове, предизвика объркване сред предприятията, които отчитат информация, и не спомогна за подобряване на качеството на отчитаната информация. Поради това не е необходимо да продължи различното третиране на политиките в директивата. В стандартите ще се определи каква информация трябва да бъде оповестявана по отношение на всяка област на отчитане, посочена в членове 19а и 29а.

(32) Предприятията в обхвата на член 19а, параграф 1 и член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС могат да се позовават на национални, основани на нормите на Съюза или международни рамки за отчитане, като в такъв случай предприятията уточняват на кои конкретни рамки се позовават. Директива 2013/34/ЕС обаче не изисква от предприятията да използват обща рамка или стандарт за отчитане и не възпрепятства предприятията да изберат да не използват никаква рамка или стандарт за отчитане. Както се изисква в член 2 от Директива 2014/95/ЕС, през 2017 г. Комисията публикува незадължителни насоки за предприятията, попадащи в обхвата на тази директива[52]. През 2019 т. Комисията публикува допълнителни насоки, по-специално относно отчитането на свързана с климата информация[53]. Насоките относно отчитането на свързана с климата информация са включени изрично в препоръките на Работната група за оповестяване на финансова информация във връзка с климата. Наличните данни показват, че тези незадължителни насоки не оказаха съществено въздействие върху качеството на оповестената от предприятията нефинансова информация в обхвата на членове 19а и 29а от Директива 2013/34/ЕС. Доброволният характер на насоките означава, че предприятията са свободни да ги прилагат или не. Поради това насоките сами по себе си не могат да гарантират съпоставимостта на информацията, която се оповестява от различни предприятия, или оповестяването на цялата информация, която потребителите смятат за важна. Ето защо има нужда от задължителни общи стандарти за отчитане, за да се гарантира, че информацията е съпоставима и че се оповестява цялата важна информация. Стъпвайки върху принципа на двойната същественост, стандартите

[52] Съобщение на Комисията *Насоки относно оповестяването на нефинансова информация (методика за оповестяването на нефинансова информация)* (C/2017/4234).

[53] Съобщение на Комисията *Насоки относно оповестяването на нефинансова информация: Допълнение относно оповестяването на свързана с климата информация* (C/2019/4490).

следва да обхванат цялата съществена за потребителите информация. Общите стандарти за отчитане на информация са необходими също така, за да се създаде възможност за одит и цифровизация на отчитането във връзка с устойчивостта и да се улеснят неговият надзор и правоприлагане. Разработването на задължителни общи стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта е необходимо също така, за да се премине към положение, при което информацията за устойчивостта ще има съпоставим статут със статута на финансовата информация.

(33) Няма съществуващи стандарти или рамки, които да задоволяват потребностите на Съюза за обстойно отчитане във връзка с устойчивостта. Информацията, която се изисква съгласно Директива 2013/34/ЕС, следва да обхваща информация, която е важна за всяка перспектива на съществеността, да обхваща всички въпроси на устойчивостта и да бъде съгласувана, когато е целесъобразно, с други задължения, установени в правото на Съюза за отчитане във връзка с устойчивостта, включително задължения, които са установени в Регламент (ЕС) № 2020/852 и Регламент (ЕС) № 2019/2088. Освен това задължителните стандарти за отчитане на предприятията от Съюза във връзка с устойчивостта трябва да бъдат съизмерими с равнището на амбиция на Европейския зелен пакт и с целта за неутралност по отношение на климата до 2050 г. Затова е необходимо да се упълномощи Комисията да приема стандарти на Съюза за отчитане във връзка с устойчивостта, което ще даде възможност за тяхното бързо приемане и ще гарантира, че съдържанието на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта съответства на потребностите на Съюза.

(34) Европейската консултативна група за финансова отчетност (ЕКГФО) е учредено съгласно белгийското право сдружение с нестопанска цел, което обслужва обществения интерес, като предоставя консултации на Комисията относно приемането на международните стандарти за финансово отчитане. ЕКГФО си е създала репутацията на европейски експертен център по корпоративно отчитане и е в добра позиция да насърчава координацията между европейските стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта и международните инициативи, които са насочени към разработването на съвместими в целия свят стандарти. През март 2021 г. работна група от различни заинтересовани страни, създадена от ЕКГФО, публикува препоръки относно възможното разработване на стандарти за оповестяване на информация, които да се прилагат за Европейския съюз. Тези препоръки съдържат предложения за разработване на последователен и цялостен набор от стандарти за отчитане, обхващащи всички въпроси на устойчивостта от гледна точка на двойната същественост. Тези препоръки съдържат също така подробна пътна карта за разработване на такива стандарти и предложения за взаимно засилващо се сътрудничество между глобалните инициативи за създаване на стандарти и инициативите за създаване на стандарти на Европейския съюз. През март 2021 г. председателят на ЕКГФО публикува препоръки за евентуални промени в управлението на ЕКГФО, ако от нея бъде поискано да разработи технически съвет относно стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта. Тези препоръки включват компенсиране в рамките на ЕКГФО на нов стълб за отчитане във връзка с устойчивостта, без да се изменя съществено съществуващият стълб за финансово отчитане. При приемането на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта Комисията следва да вземе предвид техническия съвет, който ще бъде разработен от ЕКГФО. За да се гарантира високото качество на стандартите, които допринасят за общото европейско благо и отговарят на потребностите на предприятията и

потребителите на отчитаната информация, техническият съвет на ЕКГФО следва да бъде разработен в рамките на надлежен процес, при публичен надзор и прозрачност, придружен от анализи на разходите и ползите, както и с експертизата на съответните заинтересовани страни. За да се гарантира, че стандартите на Съюза за отчитане във връзка с устойчивостта са съобразени със становищата на държавите — членки на Съюза, преди приемането на стандартите Комисията следва да проведе консултации с експертната група на държавите членки по финансирането за устойчиво развитие, посочена в член 24 от Регламент (ЕС) 2020/852, относно техническия съвет на ЕКГФО. Европейският орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП) играе роля при изготвянето на регулаторни технически стандарти съгласно Регламент (ЕС) 2019/2088 и е необходимо да има съгласуваност между тези регулаторни технически стандарти и стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта. Съгласно Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и Съвета[54] ЕОЦКП също играе роля в насърчаването на сближаването на надзорните практики при правоприлагането по отношение на корпоративното отчитане на емитентите, чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари в ЕС и от които ще се изисква да използват тези стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта. Поради това ЕОЦКП трябва да предостави становище относно техническия съвет на ЕКГФО. Това становище следва да бъде предоставено в срок до два месеца от датата на получаване на искането на Комисията. В допълнение Комисията следва да се консултира с Европейския банков орган, с Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване, с Европейската агенция за околна среда, с Агенцията на ЕС за основните права, с Европейската централна банка, с Комитета на европейските органи за надзор на одита и с платформата за финансиране за устойчиво развитие, за да гарантира, че стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта са съгласувани със съответните политики и законодателство на Съюза. Когато някой от тези органи реши да предостави становище, той извършва това в срок до два месеца от датата на провеждане на консултацията с Комисията.

(35) Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да бъдат съгласувани с другото законодателство на Съюза. По-специално тези стандарти следва да бъдат съгласувани с изискванията за оповестяване, установени в Регламент (ЕС) 2019/2088, и да са съобразени с основните показатели и методики, определени в различните делегирани актове, приети съгласно Регламент (ЕС) 2020/852, изискванията за оповестяване, приложими за администраторите на бенчмаркове съгласно Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета[55], минималните стандарти за съставянето на бенчмаркове на ЕС за климатичен преход и за бенчмарковете на ЕС, съответстващи на Парижкото споразумение, както и с работата, извършвана от Европейския банков орган при изпълнението на изискванията за оповестяване

[54] Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

[55] Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2014/17/ЕС и на Регламент (ЕС) № 596/2014 (ОВ L 171, 29.6.2016 г., стр. 1).

по стълб III от Регламент (ЕС) № 575/2013. Стандартите следва да бъдат съобразени със законодателството на Съюза в областта на околната среда, включително Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[56] и Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета[57], както и Препоръка 2013/179/ЕС[58] и приложенията към нея, а също и с техните актуализации. Следва да бъдат взети предвид и другото относимо законодателство на Съюза, включително Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[59], и изискванията, посочени в правото на Съюза за предприятията относно задълженията и надлежната проверка на директорите.

(36) Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да са съобразени с насоките на Комисията относно отчитането на нефинансова информация[60] и с насоките на Комисията относно оповестяването на свързана с климата информация[61]. Те следва да са съобразени също така с други изисквания за отчитане съгласно Директива 2013/34/ЕС, които не са пряко свързани с устойчивостта, така че да се даде възможност на потребителите на отчетената информация да разберат по-добре развитието, резултатите и състоянието и въздействието на предприятието, като се увеличат в максимална степен връзките между информацията за устойчивостта и друга отчетена в съответствие с Директива 2013/34/ЕС информация.

(37) Стандартите на ЕС за отчитане във връзка с устойчивостта следва да бъдат пропорционални и да не налагат ненужна административна тежест на предприятията, които са задължени да ги прилагат. С цел намаляване до минимум на смущенията за предприятията, които вече оповестяват информация за устойчивостта, стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да са съобразени със съществуващите стандарти и рамки за отчитане във връзка с устойчивостта и за отчетността, според необходимостта. Това включва Global Reporting Initiative (Глобалната инициатива за отчитане), Съвета за стандарти за отчитане на устойчивото развитие, Съвета за международно интегрирано отчитане, Съвета по международни счетоводни стандарти, Работната група за оповестяване на финансова информация във връзка с климата, Съвета по стандарти за оповестяване на информация относно климата и CDP (по-рано Проект за разкриване на въглеродна информация). Стандартите на Европейския съюз следва да са съобразени със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, разработени под егидата на Фондацията за международни стандарти за финансово отчитане. С цел да се избегне ненужна регулаторна

---

56 Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на система за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Съюза и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).

57 Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно доброволното участие на организации в Схемата на Общността за управление по околна среда и одит (EMAS) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 761/2001 и на решения 2001/681/ЕО и 2006/193/ЕО на Комисията (ОВ L 342, 22.12.2009 г., стр. 1).

58 Препоръка 2013/179/ЕС на Комисията от 9 април 2013 г. относно използването на общи методи за измерване и оповестяване на показатели за екологосъобразността на продукти и организации на база жизнения цикъл (ОВ L 124, 4.5.2013 г., стр. 1).

59 Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) (ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 17).

60 2017/C 215/01.

61 2019/C 209/01.

фрагментация, която може да има отрицателни последици за предприятията, които извършват дейност по цял свят, европейските стандарти следва да допринасят за процеса на сближаване на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта на международно равнище.

(38) В своето съобщение относно Европейския зелен пакт Европейската комисия пое ангажимент да подкрепя предприятията и други заинтересовани страни за изготвянето на стандартизирани счетоводни практики за отчитане на природния капитал в рамките на Съюза и в международен план с цел да се гарантира подходящо управление на рисковете за околната среда и възможностите за смекчаването им, както и да се намалят свързаните с тях трансакционни разходи. С проект Transparent, спонсориран по програма LIFE, се разработва първата методология за отчитане на природния капитал, която ще улесни съпоставянето на съществуващите методи и ще увеличи прозрачността им, като едновременно с това ще намали прага за предприятията да приемат и използват системите в подкрепа на подготовка на стопанската дейност на предприятията за бъдещи предизвикателства. Протоколът за природния капитал е също така важна отправна точка в тази област. Методите за отчитане на природния капитал служат основно за подсилване на вътрешните управленски решения, но те следва да бъдат взети предвид при създаването на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта. Някои методологии за отчитане на природния капитал са насочени към приписване на парична стойност на екологичните въздействия от дейностите на предприятията, което може да помогне на потребителите да разберат по-добре тези въздействия. Поради това е необходимо по отношение на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта да се създаде възможност за включване на парични показатели за въздействията върху устойчивостта, ако се прецени, че това е необходимо.

(39) Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да бъдат съобразени също така с международно признатите принципи и рамки за отговорно бизнес поведение, корпоративна социална отговорност и устойчиво развитие, включително Целите на ООН за устойчиво развитие, Ръководните принципи на ООН за стопанската дейност и правата на човека, Ръководните насоки на ОИСР за мултинационалните предприятия, Насоките на ОИСР по надлежната проверка за отговорно бизнес поведение и свързаните секторни насоки, Глобалния договор на ООН, Тристранната декларация на Международната организация на труда относно принципите за многонационалните предприятия и социалната политика, стандарт ISO 26000 с насоки относно социалната отговорност и Принципите на ООН за отговорно инвестиране.

(40) Следва да се гарантира, че оповестяваната от предприятията информация в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта отговаря на потребностите на потребителите. Следователно стандартите за оповестяване следва да посочват информацията, която предприятията трябва да оповестяват относно всички екологични фактори, включително въздействието си върху климата, въздуха, земята, водата и биологичното разнообразие и зависимостта си от тях. Регламент (ЕС) 2020/852 представя класификация на екологичните цели на Съюза. От съображения за съгласуваност е подходящо да се използва подобна класификация за установяване на екологичните фактори, които следва да бъдат разгледани в стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта. В стандартите за оповестяване следва да се разглежда и определя всяка географска или друга контекстуална информация, подлежаща на оповестяване от

предприятията, от която да стане ясно какви са техните основни въздействия върху въпросите на устойчивостта, както и какви са основните рискове за предприятията, произтичащи от въпросите на устойчивостта.

(41) По отношение на информацията, свързана с климата, потребителите са заинтересовани да узнаят какви са физическите рискове и рисковете, свързани с прехода на предприятията, както и каква е тяхната устойчивост в различни сценарии, свързани с климата. Те се интересуват също така от равнището и обхвата на емисиите и поглъщанията на парникови газове от страна на предприятието, включително от степента, до която предприятието използва компенсации и от източника на тези компенсации. Постигането на неутрална по отношение на климата икономика изисква съгласуване на стандартите за отчитане и компенсиране на парникови газове. Потребителите се нуждаят от надеждна информация относно компенсациите, така че да се преодолеят проблемите с евентуалното двойно отчитане и надценяване с оглед на рисковете за постигането на целите, свързани с климата, които двойното отчитане и надценяването могат да създадат. Поради това стандартите за отчитане следва да посочват информацията, която предприятията следва да оповестяват във връзка с тези въпроси.

(42) Постигането на неутрална по отношение на климата кръгова икономика и нетоксична околна среда изисква пълната мобилизация на всички стопански сектори. Намаляването на енергопотреблението и повишаването на енергийната ефективност са от основно значение по отношение на използваната енергия във всички вериги на доставка. Поради това енергийните аспекти следва да бъдат разгледани надлежно в стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, по-специално във връзка с екологичните въпроси.

(43) Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва да посочват информацията, която предприятията следва да оповестяват относно социалните фактори, включително факторите, свързани със служителите, и човешките права. Тази информация следва да обхваща въздействията на предприятията върху хората, включително върху човешкото здраве. Информацията, оповестявана от предприятията относно човешките права, следва да включва информация за принудителен труд в техните вериги на доставки, когато е целесъобразно. Стандартите за оповестяване, които засягат социални фактори, следва да посочват информацията, която предприятията следва да оповестяват по отношение на принципите на Европейския стълб на социалните права, които имат отношение към предприятията, включително равни възможности за всички и условия на труд. С Плана за действие на Европейския стълб на социалните права, приет през март 2021 г., се отправя призив за по-строги изисквания за оповестяване на информация по социални въпроси от страна на предприятията. Стандартите за оповестяване би следвало също така да посочват информацията, която предприятията следва да оповестяват във връзка с човешките права, основните свободи, демократичните принципи и стандарти, залегнали в Международната харта за правата на човека и други основни конвенции на ООН за правата на човека, Декларацията на Международната организация на труда за основните принципи и права в областта на труда, основните конвенции на Международната организация на труда и в Хартата на основните права на Европейския съюз.

(44) Потребителите се нуждаят от информация относно управленските фактори, включително информация за ролята на административните, управителните и

надзорните органи на предприятието, в т.ч. във връзка с въпроси на устойчивостта, състава на тези органи, както и относно системите за вътрешен контрол и управление на рисковете на предприятието, в т.ч. във връзка с процеса на отчитане. Потребителите се нуждаят също така от информация за корпоративната култура на предприятията и отношението им към бизнес етиката, включително борбата с корупцията и подкупите, както и за техните политически ангажименти, включително лобиращи активисти. Информация за управлението на предприятието и качеството на взаимоотношенията с бизнес партньорите, включително практики на плащане, свързани с датата или срока за плащане, лихвения процент за забава на плащане или обезщетението за разноските по събиране, посочени в Директива 2011/7/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[62] относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки, помага на потребителите да разберат рисковете на предприятието, както и неговите въздействия върху въпроси на устойчивостта. Всяка година хиляди предприятия, особено МСП, понасят административна и финансова тежест поради забавени плащания или липсата на такива. В крайна сметка забавените плащания водят до неплатежоспособност и несъстоятелност, с разрушителни последици върху цели вериги за създаване на стойност. Нарастващата информация относно практиките на плащане би следвало да предостави повече възможности на други предприятия да установят кои платци са изрядни и надеждни, да разкриват нелоялни практики на плащане, да получат достъп до информация за предприятията, с които търгуват, и да договарят по-справедливи условия на плащане.

(45) Стандартите за оповестяване следва да насърчават по-интегриран поглед върху цялата информация, която предприятията публикуват в доклада за дейността, така че на потребителите да бъде предоставена такава информация с цел по-доброто разбиране на развитието, резултатите, състоянието и въздействието на предприятието. В тези стандарти следва да се прави разграничение, при необходимост, между информацията, която предприятията следва да оповестяват самостоятелно, и информацията, която предприятията следва да оповестяват на консолидирано равнище. Тези стандарти следва да съдържат също така насоки за предприятията относно извършването на процеса за установяване на информацията за устойчивостта, която следва да бъде включена в доклада за дейността.

(46) Предприятията от един и същ сектор често са изложени на сходни рискове, свързани с устойчивостта, и често оказват сходно въздействие върху обществото и околната среда. Сравненията между предприятия от един и същ сектор са особено ценни за инвеститорите и други потребители на информация за устойчивостта. Поради това в приетите от Комисията стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта следва да се посочват както информацията, която предприятията от всички сектори следва да оповестяват, така и информацията, която предприятията следва да оповестяват в зависимост от сектора, в който извършват дейността си. Стандартите следва също така да са съобразени с трудностите, които предприятията може да срещнат при събирането на информация от участници в цялата си верига за създаване на стойност, особено

[62] Директива 2011/7/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки (ОВ L 48, 23.2.2011 г., стр. 1).

от доставчици, които са МСП, и от доставчици в нововъзникващи пазари и икономики.

(47) С цел да се отговори своевременно на информационните потребности на потребителите, и по-специално с оглед на спешността да се удовлетворят информационните потребности на участниците на финансовите пазари при спазване на изискванията, установени в делегираните актове, приети съгласно член 4, параграфи 6 и 7 от Регламент (ЕС) 2019/2088, Комисията следва да приеме първия набор от стандарти за оповестяване до 31 октомври 2022 г. В този набор от стандарти следва да се посочва информацията, която предприятията следва да оповестяват във връзка с всички отчетни области и въпроси на устойчивостта, както и че участниците на финансовите пазари следва да спазват задълженията за оповестяване, установени в Регламент (ЕС) 2019/2088. Комисията следва да приеме втори набор от стандарти за оповестяване най-късно до 31 октомври 2023 г., посочвайки допълнителната информация, която предприятията следва да оповестяват относно въпроси на устойчивостта и отчетни области, при необходимост, както и информация, която е специфична за сектора, в който дадено предприятие извършва своята дейност. Комисията следва да прави преглед на стандартите на всеки 3 години, за да отчита съответните промени, включително промените в международните стандарти.

(48) Директива 2013/34/ЕС не изисква финансовите отчети или докладът за дейността да бъдат представени в цифров формат, което затруднява откриването и използването на оповестяваната информация. Все повече потребители на информация за устойчивостта очакват, че тази информация ще бъде откриваема и машинно четима в цифрови формати. Цифровизацията създава възможности за по-ефикасно използване на информацията и може да допринесе за постигане на значителни икономии на разходи както за потребителите, така и за предприятията. Следователно предприятията следва да бъдат задължени да изготвят своите финансови отчети и доклада за дейността във формат XHTML в съответствие с член 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/815[63] на Комисията, както и да маркират информацията за устойчивостта, включително информацията, която се изисква да бъде оповестявана по член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852, в съответствие с този делегиран регламент. Ще бъде необходима цифрова таксономия по отношение на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, за да се създаде възможност за маркиране на оповестяваната информация в съответствие с тези стандарти. Тези изисквания следва да бъдат взети предвид в усилията по цифровизацията, посочени от Комисията в нейното съобщение *Европейска стратегия за данните*[64] и в *Стратегията за цифровизиране на финансовите услуги в ЕС*[65]. Тези изисквания са в допълнение също така на създаването на Европейска единна точка за достъп за публична корпоративна информация съгласно предвиденото в плана за действие относно съюза на капиталовите пазари, в който се разглежда също така необходимостта от структурирани данни.

---

63 Делегиран регламент (ЕС) 2018/815 на Комисията от 17 декември 2018 г. за допълнение на Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета чрез регулаторни технически стандарти за определянето на единния електронен формат за отчитане (ОВ L 143, 29.5.2019 г., стр. 1).

64 https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data

65 https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_bg

(49) За да се създаде възможност за включване на оповестената информация за устойчивостта в Европейската единна точка за достъп, държавите членки следва да гарантират, че предприятията публикуват надлежно одобрените годишни финансови отчети и доклада за дейността в предписания електронен формат, както и да гарантират, че докладите за дейността, които съдържат информация за устойчивостта, стават обществено достъпни веднага след публикуването им в рамките на съответния официално определен механизъм, посочен в член 21, параграф 2 от Директива 2004/109/ЕО.

(50) Член 19а, параграф 4 от Директива 2013/34/ЕС дава възможност на държавите членки да освобождават предприятията от задължението за предоставяне на нефинансова информация в доклада за дейността съгласно изискването на член 19а, параграф 1. Държавите членки могат да извършват това, когато съответното предприятие изготвя отделен доклад, който се публикува заедно с доклада за дейността в съответствие с член 30 от тази директива, или когато докладът става обществено достъпен в рамките на разумен срок, не по-дълъг от шест месеца след датата на счетоводния баланс, на уебсайта на предприятието, като това се посочва в доклада за дейността. Същата възможност съществува по отношение на консолидираната нефинансова декларация, посочена в член 29а, параграф 4 от Директива 2013/34/ЕС. Двадесет държави членки са се възползвали от тази възможност. Възможността да се публикува отделен доклад обаче възпрепятства наличието на информация, която свързва финансовата информация с информацията относно въпроси на устойчивостта. Това възпрепятства също така откриваемостта и достъпността на информацията за потребителите, особено за инвеститорите, които се интересуват както от финансовата информация, така и от информацията за устойчивостта. Възможността да се публикуват по различно време финансовата информация и информацията за устойчивостта задълбочава този проблем. Публикуването в отделен доклад може също така да създаде впечатление на вътрешно равнище и сред външните заинтересовани страни, че информацията за устойчивостта спада към категорията на по-малко значимата информация, което може да повлияе отрицателно върху възприятието за надеждността на информацията. Поради това предприятията следва да оповестяват информация за устойчивостта в доклада за дейността, а на държавите членки не би следвало да се позволява повече да освобождават предприятия от задължението им да предоставят информация относно въпроси на устойчивостта в доклада за дейността. Това задължение допринася също така за изясняване на ролята на националните компетентни органи при извършването на надзора над отчитането във връзка с устойчивостта като част от доклада за дейността в съответствие с Директива 2004/109/ЕО. В допълнение предприятията, от които се изисква да оповестяват информация за устойчивостта, в никакъв случай не трябва да се освобождават от задължението за публикуване на доклада за дейността, тъй като е важно да се гарантира, че информацията за устойчивостта е обществено достъпна.

(51) Член 20 от Директива 2013/34/ЕС задължава предприятията, чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари, да включват в своя доклад за дейността декларация за корпоративно управление, която да съдържа, наред с другата информация, описание на политиката за многообразието, прилагана от предприятието по отношение на административните, управителните и надзорните му органи. Член 20 от Директива 2013/34/ЕС предоставя на предприятията възможност за гъвкавост, когато решават за кои аспекти от

многообразието да оповестят информация. Той не задължава изрично предприятията да включват информация за конкретен аспект на многообразието. С цел преминаване към по-балансирано участие на представители на всички полове във вземането на решения е необходимо да се гарантира, че предприятията, чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари, винаги ще оповестят своите политики за многообразие във връзка с равнопоставеността на половете и тяхното изпълнение. За да се избегне ненужната административна тежест обаче, тези предприятия следва да имат възможност да оповестяват част от информацията, която се изисква по член 20 от Директива 2013/34/ЕС, заедно с другата информация, свързана с устойчивостта.

(52) Член 33 от Директива 2013/34/ЕС изисква от държавите членки да гарантират, че членовете на административните, управителните и надзорните органи на предприятието имат колективна отговорност да гарантират, че (консолидираните) годишни финансови отчети, (консолидираният) доклад за дейността и (консолидираната) декларация за корпоративно управление са изготвени и публикувани в съответствие с изискванията на тази директива. Тази колективна отговорност следва да бъде разширена, за да включва изискванията за цифровизация, посочени в Делегиран регламент (ЕС) 2019/815, изискването за спазване на стандартите на Съюза за отчитането във връзка с устойчивостта и изискването за маркиране на оповестяваната информация за устойчивостта.

(53) По отношение на професията, свързана с изразяването на увереност, се прави разграничение между ангажимент за изразяване на ограничена и разумна увереност. Заключението при ангажимент за изразяване на ограничена увереност обикновено се предоставя в отрицателна форма на изразяване, като се заявява, че професионалистът не е установил проблеми, въз основа на които да заключи, че предметът на ангажимента съдържа съществени неточности. Одиторът извършва по-малко проверки, отколкото при ангажимент за изразяване на разумна увереност. Поради това количеството работа при ангажимент за изразяване на ограничена увереност е по-малко, отколкото при ангажимент за изразяване на разумна увереност. Работното усилие при ангажимент за изразяване на разумна увереност предполага обширни процедури, включително обмисляне на вътрешен контрол на оповестяващото предприятие и съществени проверки, и затова е значително по-голямо от това, което се влага при ангажимент за изразяване на ограничена увереност. Заключението при този вид ангажимент обикновено се предоставя в положителна форма на изразяване и представлява становище относно оценката на предмета по предварително определени критерии. Член 19а, параграф 5 и член 29а, параграф 5 от Директива 2013/34/ЕС изискват от държавите членки да гарантират, че задължителният одитор или одиторското дружество проверяват дали е предоставена нефинансовата декларация или отделният доклад. Не се изисква независим доставчик на одитни услуги да провери информацията, въпреки че на държавите членки се разрешава да изискват такава проверка по свое усмотрение. Отсъствието на изискване за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, за разлика от изискването задължителният одитор да изпълни ангажимент за изразяване на разумна увереност, би застрашило достоверността на оповестената информация за устойчивостта, като по този начин би попречило да се удовлетворят потребностите на потребителите на тази информация. Въпреки че целта е да има подобно ниво на увереност за финансовото отчитане и отчитането във връзка с устойчивостта, отсъствието на

общоприет стандарт за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта създава риск от различни тълкувания и очаквания за това какво да включва ангажиментът за изразяване на разумна увереност относно различните категории информация за устойчивостта, особено по отношение на оповестяването на прогнозна и качествена информация. Поради това е необходимо да се обмисли възприемането на прогресивен подход за подобряване на равнището на увереност, което се изисква по отношение на отчитането във връзка с устойчивостта, като се започне със задължение на задължителния одитор или на одиторското дружество да изрази становище относно съответствието на оповестената информация за устойчивостта с изискванията на Съюза въз основа на ангажимент за изразяване на ограничена увереност. Това становище следва да обхваща съответствието на оповестената информация за устойчивостта със стандартите на Съюза за отчитането във връзка с устойчивостта, процеса за идентифициране от страна на предприятието на оповестената информация съгласно стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта и съответствието с изискването за маркиране на информацията за устойчивостта. Одиторът следва също така да направи оценка дали оповестената информация на предприятието съответства на изискванията за отчитане съгласно член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852. За да се гарантират общо разбиране и очаквания за това какво би включвал ангажиментът за изразяване на разумна увереност, задължителният одитор или одиторското дружество следва да бъдат задължени да изразят становище въз основа на ангажимент за изразяване на разумна увереност относно съответствието на информацията за устойчивостта с изискванията на Съюза, ако Комисията приеме стандарти за увереност по отношение на изразяването на разумна увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Това ще даде също така възможност за прогресивното развитие на пазара на одитни услуги относно информацията за устойчивостта и на практиките на предприятията по оповестяване на информация. Накрая, този прогресивен подход ще доведе до поетапно увеличение на разходите на предприятията за оповестяване на информация с оглед на това, че разумният ангажимент за увереност е по-скъп от ограничения.

(54) Задължителните одитори или одиторските дружества проверяват финансовите отчети и доклада за дейността. Изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта от задължителните одитори или одиторските дружества ще спомогне да се гарантират свързаност и съгласуваност между финансовата информация и информацията за устойчивостта, което е особено важно за потребителите на информация за устойчивостта. Има риск обаче от допълнителна концентрация на одитния пазар, което би застрашило независимостта на одиторите и би повишило таксите за одит или изразяване на увереност. Следователно е желателно на предприятията да се предложи по-широк избор от независими доставчици на одитни услуги във връзка с изразяването на увереност относно оповестяваната информация за устойчивостта. Поради това на държавите членки следва да се позволи да акредитират независими доставчици на одитни услуги в съответствие с Регламент (ЕС) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета[66], които да дават становище относно оповестената информация за устойчивостта, което

[66] Регламент (ЕС) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93 (ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 30).

следва да се публикува заедно с доклада за дейността. Държавите членки следва да определят изисквания, които да гарантират последователни резултати при изразяването на увереност относно оповестяваната информация за устойчивостта, извършено от различни доставчици на одитни услуги. Следователно всички независими доставчици на одитни услуги следва да отговарят на изисквания, които са съвместими с изискванията, установени в Директива 2006/43/ЕО, по отношение на изразяването на увереност относно оповестяваната информация за устойчивостта. Това ще гарантира равнопоставеност на всички лица и дружества, на които държавите членки са разрешили да дават становище във връзка с изразяването на увереност относно оповестяваната информация за устойчивостта, включително на задължителните одитори. Ако дадено предприятие потърси становището на акредитиран независим доставчик на одитни услуги, различен от задължителния одитор, по отношение на оповестената от него информация за устойчивостта, не е необходимо той да иска такова становище и от задължителния одитор.

(55) Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[67] определя правилата относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните финансови отчети. Необходимо е да се гарантира прилагането на съгласувани правила от задължителния одитор за одита на финансовите отчети и изразяването на увереност относно оповестяваната информация за устойчивостта. Директива 2006/43/ЕО следва да се прилага, когато становището относно оповестяваната информация за устойчивостта се дава от задължителния одитор или от одиторското дружество, извършващо задължителния одит на финансовите отчети.

(56) Правилата за одобряването и признаването на задължителни одитори и одиторски дружества следва да гарантират, че задължителните одитори притежават необходимото ниво на теоретични познания по темите, свързани с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, както и способността да ги прилагат на практика. На задължителните одитори, които вече са одобрени или признати от държава членка, следва да бъде позволено да извършват задължителни одити и да изпълняват ангажименти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Държавите членки следва да гарантират обаче, че вече одобрените задължителни одитори придобиват необходимите познания по отчитане във връзка с устойчивостта и по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта чрез продължаващо професионално обучение.

(57) Следва да се гарантира, че наложените на одиторите изисквания по отношение на тяхната работа по задължителния одит и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта са съгласувани. Поради това следва да се регламентира, че когато становището се дава от задължителния одитор или одиторското дружество, извършващи задължителния одит на финансовите отчети, основните одитни партньори участват активно в изпълнението на дейността по изразяване на увереност относно оповестяваната информация за устойчивостта. Когато извършват дейността по изразяване на увереност относно

[67] Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета (ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87).

отчитането във връзка с устойчивостта, задължителните одитори следва да бъдат задължени да отделят достатъчно време на ангажимента и да заделят достатъчно ресурси, за да могат надлежно да изпълнят своите задължения. Накрая, таксите за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта следва да бъдат счетоводно отразени в сметките на клиента, а одитното досие следва да включва информация, свързана с изразяването на увереност относно оповестената информация за устойчивостта.

(58) Член 25 от Директива 2006/43/ЕО изисква от държавите членки да въведат подходящи правила, за да не позволят таксите за задължителния одит да бъдат повлияни или определени от предоставянето на допълнителни услуги на одитирания субект или да бъдат обвързани с някаква форма на условност. Членове 21—24 от тази директива изискват също така от държавите членки да гарантират, че задължителните одитори, извършващи задължителни одити, спазват правилата за професионална етика, независимост, обективност, поверителност и професионална тайна. От съображения за съгласуваност е подходящо тези правила да бъдат разширени така, че да обхванат извършваната от задължителните одитори работа във връзка с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

(59) За да се предвидят уеднаквени практики по изразяване на увереност и високо качество на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта в целия Съюз, Комисията следва да бъде упълномощена да приема чрез делегирани актове стандарти за изразяване на увереност. Държавите членки следва да прилагат национални стандарти, процедури или изисквания за изразяване на увереност, доколкото Комисията не е приела стандарт за изразяване на увереност в същата област. Тези стандарти за изразяване на увереност следва да определят процедурите, които ще бъдат изпълнявани от одитора, въз основа на които той ще направи своите изводи за увереността относно оповестяваната информация за устойчивостта.

(60) В член 27 от Директива 2006/43/ЕО се посочват правила за задължителния одит на група предприятия. Тези правила следва да бъдат разширени така, че да се прилагат за изразяването на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, когато задължителният одитор извършва задължителния одит.

(61) Член 28 от Директива 2006/43/ЕО изисква от задължителните одитори или одиторските дружества да представят резултатите от своя задължителен одит в одитен доклад. Това изискване следва да бъде разширено така, че да се прилага за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, за да се гарантира, че резултатите от изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта са представени в същия одитен доклад.

(62) Член 29 от Директива 2006/43/ЕО изисква от държавите членки да създадат система за проверка на качеството на задължителните одитори и одиторските дружества. За да се гарантира, че също така се извършват проверки за гарантиране на качеството по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и че лицата, които извършват проверките за гарантиране на качеството, имат подходящо образование и съответен опит в изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и в отчитането във връзка с устойчивостта, това изискване за създаване на система

за гарантиране на качеството следва да бъде разширено така, че да се прилага и за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

(63) Съгласно глава VII от Директива 2006/43/ЕО държавите членки трябва да въведат режим за разследвания и санкции на задължителните одитори и одиторските дружества, които извършват задължителни одити. Съгласно глава VIII от тази директива държавите членки трябва да организират ефективна система за публичен надзор, както и да гарантират, че регулаторните договорености относно системите за публичен надзор позволяват ефективно сътрудничество на равнището на Съюза по отношение на надзорните дейности на държавите членки. Тези изисквания следва да бъдат разширени така, че да се прилагат за задължителните одитори и одиторските дружества, които извършват ангажименти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, за да се гарантира съгласуваността на разследванията, санкциите и рамките за надзор, създадени във връзка с работата на одитора при задължителния одит и при изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

(64) Членове 37 и 38 от Директива 2006/43/ЕО съдържат правила за назначаването и уволняването на задължителните одитори и одиторските дружества, които извършват задължителни одити. Тези правила следва да бъдат разширени така, че да се прилагат за дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, за да се гарантира съгласуваност между наложените на одиторите правила по отношение на тяхната работа по задължителния одит и по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

(65) Член 39 от Директива 2006/43/ЕО изисква от държавите членки да гарантират, че всеки субект, извършващ дейност от обществен интерес, има одиторски комитет, който определя своите задачи във връзка със задължителния одит. На този одиторски комитет следва да се възложат определени задачи по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта. Тези задачи следва да включват задължението да се информира административният или надзорният орган на одитирания субект за резултата от дейността по изразяване на увереност относно оповестената информация за устойчивостта и да се обясни по какъв начин одиторският комитет е допринесъл за достоверността на оповестената информация за устойчивостта и каква е била ролята на одиторския комитет в този процес.

(66) Член 45 от Директива 2006/43/ЕО съдържа изисквания за регистриране и надзор на одиторите и одиторските дружества от трети държави. За да се гарантира наличието на съгласувана рамка за работата на одиторите при задължителния одит и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, е необходимо тези изисквания да бъдат разширени така, че да се прилагат за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

(67) Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета[68] се прилага за задължителните одитори и одиторските дружества, които извършват

[68] Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно специфични изисквания по отношение на задължителния одит на предприятия от обществен интерес и за отмяна на Решение 2005/909/ЕО на Комисията (ОВ L 158, 27.5.2014 г., стр. 77).

задължителни одити на субекти, извършващи дейност от обществен интерес. За да се гарантира независимостта на задължителния одитор, с член 5 от регламента се забранява предоставянето на определени услуги извън одита в определени периоди от време. Тази независимост следва да бъде гарантирана по отношение на работата на задължителните одитори и одиторските дружества, които извършват одити на субекти, извършващи дейност от обществен интерес, във връзка с изразяването на увереност относно оповестената информация за устойчивостта. Поради това консултантските услуги за изготвянето на информация за устойчивостта следва да бъдат включени в списъка със забранени услуги извън одита.

(68) Съгласно член 14 от Регламент (ЕС) № 537/2014 задължителните одитори и одиторските дружества са длъжни да информират своя компетентен орган ежегодно за генерираните приходи от задължителни одити и услуги извън одита на субекти, извършващи дейности от обществен интерес. Одиторите и одиторските дружества следва да бъдат задължени да посочват кои приходи от приходите от услуги извън одита са генерирани от изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.

(69) Съгласно член 51 от Директива 2013/34/ЕС правоприлагането по отношение на корпоративното отчитане от предприятията, чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари, се извършва от държавите членки. Не са посочени обаче видовете санкции, което означава, че режимите на санкциониране могат да се различават съществено в различните държави членки, което ще подкопае единния пазар. С цел подобряване на отчитането във връзка с устойчивостта на вътрешния пазар и допринасяне за прехода към напълно устойчива и приобщаваща икономическа и финансова система, в която ползите от растежа се споделят в голяма степен в съответствие с Европейския зелен пакт, държавите членки следва да предвидят определени санкции и административни мерки в случай на нарушения на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта. Поради това режимът на санкциониране съгласно Директива 2013/34/ЕС следва да бъде съответно укрепен, като държавите членки следва да предвидят подходящи санкции и административни мерки.

(70) С член 24 от Директива 2004/109/ЕО се възлага на националните надзорни органи задачата да следят за спазването на изискванията за корпоративното отчитане от предприятията, чиито ценни книжа са регистрирани на регулираните пазари. С член 4 от тази директива се определя съдържанието на годишните финансови отчети, но в него няма изрично позоваване на членове 19а и 29а от Директива 2013/34/ЕС, съгласно които се изисква изготвянето на (консолидирана) нефинансова декларация. Това означава, че националните компетентни органи на някои държави членки нямат правен мандат да упражняват надзор над тези нефинансови декларации, особено когато тези декларации са публикувани в отделен доклад, извън годишния финансов отчет, което понастоящем държавите членки позволяват. Поради това е необходимо в член 4, параграф 5 от Директива 2004/109/ЕО да се вмъкне позоваване на отчитането във връзка с устойчивостта. Необходимо е също така да се постави изискване отговорните в рамките на емитента лица да потвърдят в годишния финансов отчет, че доколкото им е известно, докладът за дейността е изготвен в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта. Също така с оглед на това, че тези изисквания за отчитане са нови, Европейският орган за ценни книжа и пазари следва да издаде насоки за националните компетентни

органи с цел да се насърчи сближаването в областта на надзора при отчитането във връзка с устойчивостта от емитенти съгласно Директива 2004/109/ЕО.

(71) Държавите членки се приканват да оценят въздействието върху МСП на своя акт за транспониране, за да се уверят, че МСП не са непропорционално засегнати, като обърнат специално внимание на микропредприятията и на административната тежест, както и да публикуват резултатите от тези оценки. Държавите членки следва да обмислят въвеждането на мерки в подкрепа на МСП при прилагането на доброволните опростени стандарти за оповестяване.

(72) Следователно Директива 2013/34/ЕС, Директива 2004/109/ЕО, Директива 2006/43/ЕО и Регламент (ЕС) № 537/2014 следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2013/34/ЕС

Директива 2013/34/ЕС се изменя, както следва:

(1) в член 1 се добавя следният параграф 3:

„3. Мерките за координиране, предвидени в членове 19а, 19г, 29а, 30 и 33, член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа), член 34, параграфи 2 и 3 и член 51 от настоящата директива, се прилагат също така за законите, подзаконовите нормативни актове и административните разпоредби на държавите членки по отношение на следните предприятия, независимо от тяхната правна форма:

а) застрахователни предприятия по смисъла на член 2, параграф 1 от Директива 91/674/ЕИО на Съвета*[1];

б) кредитни институции по смисъла на член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета*[2].

Държавите членки могат да изберат да не прилагат мерките за координация, посочени в първа алинея, по отношение на предприятията, изброени в член 2, параграф 5, точки 2—23 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета*[3].

---

*[1] Директива 91/674/ЕИО на Съвета от 19 декември 1991 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия (ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 7).

*[2] Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

*[3] Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).“;

(2) в член 2 се добавят следните точки 17—20:

„(17) „въпроси на устойчивостта“ означава факторите на устойчивост по смисъла на член 2, точка 24 от Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета[*4], както и управленските фактори;

(18) „отчитане във връзка с устойчивостта“ означава оповестяване на информация, свързана с въпроси на устойчивостта, в съответствие с членове 19а, 19г и 29а от настоящата директива;

(19) „нематериални активи“ означава нефизически ресурси, които допринасят за създаването на икономическа стойност от предприятието;

(20) „независим доставчик на одитни услуги“ означава орган за оценяване на съответствието, акредитиран в съответствие с Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета[*5] за конкретната дейност по оценяване на съответствието, посочена в член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа) от настоящата директива.

[*4] Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно оповестяването на информация във връзка с устойчивостта в сектора на финансовите услуги (ОВ L 317, 9.12.2019 г., стр. 1).

[*5] Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93 (ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 30).“;

(3) член 19а се заменя със следното:

„Член 19а

Отчитане във връзка с устойчивостта

1. Големите предприятия, а от 1 януари 2026 г. и малките и средните предприятия, които са предприятия, посочени в член 2, точка 1, буква а), включват в своя доклад за дейността информация, необходима за разбиране на въздействията на предприятието върху въпросите на устойчивостта, както и необходимата информация за разбиране на начина, по който въпросите на устойчивостта засягат развитието, резултатите и състоянието на предприятието.

2. Информацията, посочена в параграф 1, включва по-специално:

а) кратко описание на бизнес модела и стратегията на предприятието, включително:

i) издръжливостта на бизнес модела и на стратегията на предприятието на рисковете, свързани с въпросите на устойчивостта;

ii) възможностите за предприятието, свързани с въпросите на устойчивостта;

iii) плановете на предприятието, за да гарантира, че неговият бизнес модел и стратегията му са съвместими с прехода към устойчива икономика и с ограничаването на глобалното затопляне до 1,5°C в съответствие с Парижкото споразумение;

iv) по какъв начин бизнес моделът и стратегията на предприятието са съобразени с интересите на заинтересованите

страни и с въздействията на предприятието върху въпросите на устойчивостта;

v) по какъв начин е приложена стратегията на предприятието във връзка с въпросите на устойчивостта;

б) описание на определените от предприятието цели, свързани с въпросите на устойчивостта, и на напредъка на предприятието по постигането им;

в) описание на ролята на административните, управителните и надзорните органи във връзка с въпросите на устойчивостта;

г) описание на политиките на предприятието във връзка с въпросите на устойчивостта;

д) описание на:

i) процеса на извършената надлежна проверка във връзка с въпросите на устойчивостта;

ii) основните действителни или потенциални неблагоприятни въздействия, свързани с веригата за създаване на стойност на предприятието, включително неговите собствени дейности, неговите продукти и услуги, неговите стопански отношения и верига на доставки;

iii) предприети действия и резултата от тези действия за предотвратяване, смекчаване или коригиране на действителни или потенциални неблагоприятни въздействия;

е) описание на основните рискове за предприятието, свързани с въпросите на устойчивостта, включително основните зависимости на предприятието от такива въпроси и как предприятието управлява тези рискове;

ж) показатели, имащи отношение към оповестяването на информацията по букви а)—е).

Предприятията оповестяват също така информация за нематериални активи, включително информация за интелектуален, човешки капитал, социален и междуличностен капитал.

Предприятията докладват за проведения процес по идентифициране на информацията, която са включили в доклада за дейността, в съответствие с параграф 1, като при този процес те вземат предвид краткосрочния, средносрочния и дългосрочния хоризонт.

3. Посочената в параграфи 1 и 2 информация съдържа прогнозна и ретроспективна информация, както и качествена и количествена информация.

Когато е целесъобразно, посочената в параграфи 1 и 2 информация съдържа информация относно веригата за създаване на стойност на предприятието, включително собствените дейности, продукти и услуги на предприятието, неговите бизнес отношения и верига на доставки.

Когато е целесъобразно, посочената в параграфи 1 и 2 информация съдържа също така позовавания и допълнителни пояснения на друга информация,

включена в доклада за дейността, в съответствие с член 19 и оповестените в годишния финансов отчет суми.

В изключителни случаи държавите членки могат да разрешат да бъде пропускана информация, свързана с предстоящи промени или въпроси в процес на договаряне, когато според надлежно обоснованото становище на членовете на административните, управителните и надзорните органи, действащи в рамките на компетенциите, които са им възложени съгласно националното право, и носещи колективна отговорност за това становище, оповестяването на подобна информация би било в сериозна вреда на търговската позиция на предприятието, при условие че подобен пропуск не пречи на обективното и балансирано разбиране на развитието, резултатите, състоянието на предприятието и въздействието на неговата дейност.

4. Предприятията оповестяват посочената в параграфи 1—3 информация в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в член 19б.

5. Чрез дерогация от член 19а, параграфи 1—4 малките и средните предприятия, посочени в член 2, точка 1, буква а), могат да оповестяват информация в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта за малки и средни предприятия, посочени в член 19в.

6. Счита се, че предприятията, които спазват изискванията, установени в параграфи 1—4, са изпълнили изискването, посочено в член 19, параграф 1, трета алинея.

7. Предприятие, което е дъщерно предприятие, се освобождава от задълженията, установени в параграфи 1—4, ако това предприятие и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидирания доклад за дейността на предприятие майка, съставен в съответствие с членове 29 и 29а. Предприятие, което е дъщерно на предприятие майка, установено в трета държава, също се освобождава от задълженията, установени в параграфи 1—4, когато това предприятие и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидирания доклад за дейността на предприятието майка и когато този доклад е съставен по начин, който може да се смята за еквивалентен — съгласно съответните мерки за изпълнение, приети в съответствие с член 23, параграф 4, точка i) от Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета*[6] — на начина, изискван съгласно стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в член 19б от настоящата директива.

Консолидираният доклад за дейността на предприятието майка, посочен в първа алинея, се публикува в съответствие с член 30 по начина, предписан от законодателството на държавата членка, на което се подчинява предприятието, което е освободено от задълженията, установени в параграфи 1—4.

Държавата членка, на която се подчинява предприятието, освободено от установените в параграфи 1—4 задължения, може да изиска консолидираният доклад за дейността, посочен в първа алинея, да бъде публикуван на официален език на държавата членка или на език, обичайно използван в сферата на международните финанси, като всеки необходим превод на тези езици трябва да бъде заверен.

Докладът за дейността на дадено предприятие, което е освободено от задълженията, установени в параграфи 1—4, съдържа цялата информация, както следва:

а) наименованието и седалището на предприятието майка, което оповестява информация на равнище група в съответствие с членове 29 и 29а, или по начин, който може да се смята за еквивалентен — в съответствие с мерките за изпълнение, приети съгласно член 23, параграф 4, подточка i) от Директива 2004/109/ЕО — на начина, който се изисква съгласно стандартите за оповестяване на информация, посочени в член 19б;

б) факта, че предприятието е освободено от задълженията, установени в параграфи 1—4 от настоящия член.

---

*6 Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38).“;

(4) вмъкват се следните членове 19б, 19в и 19г:

„Член 19б

Стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта

1. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 49 за осигуряване на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта. В стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта се посочва информацията, която предприятията следва да оповестяват в съответствие с членове 19а и 29а, а когато е целесъобразно, в тях се посочва структурата на отчитане на тази информация. По-специално:

а) до 31 октомври 2022 г. Комисията приема делегирани актове, в които се посочва информацията, която предприятията трябва да отчитат в съответствие с член 19а, параграфи 1 и 2, и се посочва най-малко информацията, която отговаря на потребностите на участниците на финансовите пазари, при спазване на задълженията за оповестяване съгласно Регламент (ЕС) 2019/2088.

б) до 31 октомври 2023 Комисията приема делегирани актове, в които се посочва:

i) допълнителната информация, която предприятията отчитат по отношение на въпросите на устойчивостта и отчетните области, изброени в член 19а, параграф 2, според необходимостта;

ii) информацията, която предприятията отчитат и която е специфична за сектора, в който те извършват дейност.

Най-малко три години след датата на прилагане Комисията прави преглед на всеки делегиран акт по настоящия член, вземайки предвид техническия съвет на Европейската консултативна група за финансова отчетност (ЕКГФО), и по целесъобразност изменя този делегиран акт, за да вземе предвид съответните

промени, включително промените по отношение на международните стандарти.

2. Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в параграф 1, изискват отчитаната информация да бъде разбираема, значима, представителна, проверима, съпоставима и представена по коректен начин.

В стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, в зависимост от предмета на конкретния стандарт:

а) се посочва информацията, която предприятията трябва да оповестяват относно екологични фактори, включително информацията относно:

i) смекчаването на изменението на климата;

ii) адаптирането към изменението на климата;

iii) водните и морските ресурси:

iv) използването на ресурсите и кръговата икономика;

v) замърсяването;

vi) биологичното разнообразие и екосистемите;

б) се посочва информацията, която предприятията трябва да оповестяват относно социални фактори, включително информацията относно:

i) равни възможностите за всички, включително равенство между половете и равно заплащане за равен труд, обучение и развитие на уменията, заетост и приобщаване на хората с увреждания;

ii) условия на труд, включително сигурна и адаптивна заетост, заплати, социален диалог, корективно трудово договаряне и участие на работниците, равновесие между професионалния и личния живот и здравословна, безопасна и добре адаптирана работна среда;

iii) зачитане на правата на човека, основните свободи, демократичните принципи и стандарти, залегнали в Международната харта за правата на човека и други основни конвенции на ООН за правата на човека, в Декларацията на Международната организация на труда за основните принципи и права в областта на труда и в основните конвенции на Международната организация на труда и в Хартата на основните права на Европейския съюз;

в) се посочва информацията, която предприятията трябва да оповестяват относно управленски фактори, включително информацията относно:

i) ролята на административните, управителните и надзорните органи на предприятието, включително във връзка с въпросите на устойчивостта, и техния състав;

ii) бизнес етика и корпоративна култура, включително борба с корупцията и подкупите;

iii) политически ангажименти на предприятието, включително неговите дейности по лобиране;

iv) управлението и качеството на отношенията с бизнес партньорите, включително практиките на плащане;

v) системите за вътрешен контрол и управление на риска на предприятието, включително във връзка с процеса на отчитане на предприятието.

3. При приемането на делегираните актове съгласно параграф 1 Комисията взема предвид следното:

а) работата по международните инициативи за определяне на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта и съществуващите стандарти и рамки за отчитане на природния капитал, отговорно бизнес поведение, корпоративна социална отговорност и устойчиво развитие;

б) информацията, от която участниците на финансовите пазари се нуждаят, за да изпълнят задълженията си за оповестяване, установени в Регламент (ЕС) 2019/2088 и в делегираните актове, приети съгласно този регламент;

в) критериите, установени в приетите делегирани актове съгласно Регламент (ЕС) 2020/852*[7];

г) изискванията за оповестяване, приложими за администраторите на бенчмаркове в декларацията за бенчмарка и в методиката за определяне на бенчмарка, както и минималните стандарти за съставянето на бенчмарковете на ЕС за климатичен преход и на бенчмарковете на ЕС, съответстващи на Парижкото споразумение, в съответствие с делегирани регламенти (ЕС) 2020/1816*[8], (ЕС) 2020/1817*[9] и (ЕС) 2020/1818*[10] на Комисията;

д) оповестяването на информацията, посочена в актовете за изпълнение, приети съгласно член 434а от Регламент (ЕС) № 575/2013*[11];

е) Препоръка 2013/179/ЕС на Комисията*[12];

ж) Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета*[13];

з) Регламент (ЕО) №1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета*[14].

---

*[7] Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2020 г. за установяване на рамка за улесняване на устойчивите инвестиции и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/2088 (ОВ L 198, 22.6.2020 г., стр. 13).

*[8] Делегиран регламент (ЕС) 2020/1816 на Комисията от 17 юли 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на обяснението в декларацията за бенчмарка на начина, по който екологичните, социалните и управленските фактори са отразени във всеки изготвен и публикуван бенчмарк (ОВ L 406, 3.12.2020 г., стр. 1).

*[9] Делегиран регламент (ЕС) 2020/1817 на Комисията от 17 юли 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на минималната информация, която трябва да се съдържа в обяснението на начина, по който екологичните, социалните и управленските фактори са отразени в методиката на бенчмарка (ОВ L 406, 3.12.2020 г., стр. 12).

*[10] Делегиран регламент (ЕС) 2020/1818 на Комисията от 17 юли 2020 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на минималните

стандарти за бенчмарковете на ЕС за климатичен преход и бенчмарковете на ЕС, съответстващи на Парижкото споразумение (ОВ L 406, 3.12.2020 г., стр. 17).

*[11] Регламент за изпълнение на Комисията за определяне на технически стандарти за изпълнение по отношение на публичното разкриване от институциите на информацията, посочена в дялове II и III от част осма от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета (C(2021)1595)

*[12] Препоръка 2013/179/ЕС на Комисията от 9 април 2013 г. относно използването на общи методи за измерване и оповестяване на показатели за екологосъобразността на продукти и организации на база жизнения цикъл (ОВ L 124, 4.5.2013 г., стр. 1).

*[13] Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).

*[14] Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно доброволното участие на организации в Схемата на Общността за управление по околна среда и одит (EMAS) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 761/2001 и на решения 2001/681/ЕО и 2006/193/ЕО на Комисията (ОВ L342, 22.12.2009 г., стр. 1).

Член 19в

Стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта за МСП

Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 49 за осигуряване на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, които са пропорционални на капацитета и характеристиките на малките и средните предприятия. В тези стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта се определя информацията, посочена в членове 19а и 29а, която отчитат малките и средните предприятия, посочени в член 2, точка 1, буква а). Те са съобразени с критериите, установени в член 19б, параграфи 2 и 3. Когато е целесъобразно, в тях се посочва структурата, в която се отчита информацията.

Комисията приема тези делегирани актове най-късно до 31 октомври 2023 г.

Член 19г

Единен електронен формат за отчитане

1. Предприятията, които са предмет на член 19а, изготвят своите финансови отчети и доклада за дейността в единен електронен формат за отчитане в съответствие с член 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/815 на Комисията *[15] и маркират информацията за устойчивостта, включително информацията за оповестяване, посочена в член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852, в съответствие с този делегиран регламент.

2. Предприятията, които са предмет на член 29а, изготвят своите консолидирани финансови отчети и консолидирания доклад за дейността в единен електронен формат за отчитане в съответствие с член 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/815 на Комисията и маркират информацията за устойчивостта, включително информацията за оповестяване, посочена в член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852.

---

*[15] Делегиран регламент (ЕС) 2019/815 на Комисията от 17 декември 2018 г. за допълнение на Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета чрез регулаторни технически стандарти за определянето на единния електронен формат за отчитане (ОВ L 143, 29.5.2019 г., стр. 1).“;

(5) член 20, параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква ж) се заменя със следното:

„ж) описание на политиката на многообразието, прилагана спрямо административните, управителните и надзорните органи на предприятието, по отношение на пола и други аспекти, като възраст или образование и професионален опит, целите на политиката на многообразието, как е била приложена и резултатите през отчетния период. Ако не се прилага такава политика, декларацията съдържа обяснение относно причините за това.“;

б) добавя се следната алинея:

„Предприятията, които са предмет на член 19а, може да изпълнят задължението, посочено в букви в), е) и ж) от първия параграф на този член, когато включват изискваната информация по тези букви като част от отчитането им във връзка с устойчивостта.“;

(6) член 23 се изменя, както следва:

а) в параграф 4 буква б) се заменя със следното:

„б) консолидираните финансови отчети, посочени в буква а), и консолидираният доклад за дейността на по-голямото обединение от предприятия се съставят от предприятието майка на това обединение в съответствие със законодателството на държавата членка, което регулира предприятието майка, в съответствие с настоящата директива, с изключение на изискванията, посочени в член 29а, или в съответствие с международните счетоводни стандарти, приети в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002;“;

б) в параграф 8, буква б) подточка i) се заменя със следното:

„i) в съответствие с настоящата директива, с изключение на изискванията, определени в член 29а,“;

в) в параграф 8, буква б) подточка iii) се заменя със следното:

„iii) аналогично на консолидираните финансови отчети и консолидираните доклади за дейността, съставени в съответствие с настоящата директива, с изключение на изискванията, посочени в член 29а, или“;

(7) член 29а се заменя със следното:

„ Член 29а

Консолидирано отчитане във връзка с устойчивостта

1. Предприятията майки на голяма група включват в своя консолидиран доклад за дейността необходимата информация за разбиране на въздействията на групата върху въпросите на устойчивостта, както и необходимата информация за разбиране на начина, по който въпросите на устойчивостта засягат развитието, резултатите и състоянието на групата.

2. Информацията, посочена в параграф 1, включва по-специално:

а) кратко описание на бизнес модела и стратегията на групата, включително:

i) устойчивостта на бизнес модела и на стратегията на групата към рисковете, свързани с въпросите на устойчивостта;

ii) възможностите за групата, произтичащи от въпросите на устойчивостта;

iii) плановете на групата, за да гарантира, че нейният бизнес модел и стратегията ѝ са съвместими с прехода към устойчива икономика и с ограничаването на глобалното затопляне до 1,5°C в съответствие с Парижкото споразумение;

iv) по какъв начин бизнес моделът и стратегията на групата са съобразени с интересите на заинтересованите страни на групата и с въздействията на групата върху въпросите на устойчивостта;

v) по какъв начин е приложена стратегията на групата във връзка с въпросите на устойчивостта;

б) описание на целите, свързани с въпросите на устойчивостта, определени от групата, и на нейния напредък към постигането им;

в) описание на ролята на административните, управителните и надзорните органи във връзка с въпросите на устойчивостта;

г) описание на ролята на политиките на групата във връзка с въпросите на устойчивостта;

д) описание на:

i) процеса на извършената надлежна проверка във връзка с въпросите на устойчивостта;

ii) основните действителни или потенциални неблагоприятни въздействия, свързани с веригата на създаване на стойност на групата, включително нейните собствени дейности, продукти и услуги, нейните бизнес отношения и верига на доставки;

iii) предприети действия и резултата от тези действия за предотвратяване, смекчаване или коригиране на действителни или потенциални неблагоприятни въздействия;

е) описание на основните рискове за групата, свързани с въпросите на устойчивостта, включително основните зависимости на групата от такива фактори и как групата управлява тези рискове;

ж) показатели, имащи отношение към оповестяването на информацията, посочена в букви а)—е).

Предприятията майки оповестяват също така информация за нематериални активи, включително информация за интелектуален и човешки капитал, както и за социален и междуличностен капитал.

Предприятията майки описват проведения процес по идентифициране на информацията, която са включили в консолидирания доклад за дейността, в съответствие с настоящия член.

3. Посочената в параграфи 1 и 2 информация съдържа прогнозна и ретроспективна информация за минали резултати, както и качествена и количествена информация. Информацията отразява по целесъобразност краткосрочните, средносрочните и дългосрочните хоризонти.

Посочената в параграфи 1 и 2 информация съдържа информация относно веригата за създаване на стойност на групата, включително, когато е

целесъобразно, относно собствените дейности, продукти и услуги на групата, нейните бизнес отношения и вериги на доставки.

Посочената в параграфи 1 и 2 информация съдържа също така, когато е целесъобразно, позоваванията и допълнителни пояснения на друга информация, включена в консолидирания доклад за дейността, в съответствие с член 29 от настоящата директива и посочените в консолидирания финансов отчет суми.

В изключителни случаи държавите членки могат да разрешат да бъде пропускана информация, свързана с предстоящи промени или въпроси в процес на договаряне, когато според надлежно обоснованото становище на членовете на административните, управителните и надзорните органи, действащи в рамките на възложените им съгласно националното право компетенции и носещи колективна отговорност за това становище, оповестяването на подобна информация би било в сериозна вреда на търговската позиция на групата, при условие че подобен пропуск не пречи на обективното и балансирано разбиране за развитието, резултатите, състоянието на групата и въздействието на нейната дейност.

4. Предприятията майки оповестяват посочената в параграфи 1—3 информация в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в член 19б.

5. Чрез дерогация от член 29а, параграфи 1—4 предприятията майки, които са малки и средни предприятия, посочени в член 2, точка 1, буква а), могат да оповестяват информация в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта за малки и средни предприятия, посочени в член 19в.

6. Счита се, че предприятие майка, което отговаря на установените в параграфи 1—4 изисквания, е изпълнило изискванията, установени в член 19, параграф 1, трета алинея, член 19а и член 29.

7. Предприятие майка, което също така е дъщерно предприятие, се освобождава от задължението, установено в параграфи 1—4, ако същото освободено предприятие майка и неговите дъщерни предприятия са включени в съставен в съответствие с член 29 и с настоящия член консолидиран доклад за дейността на друго предприятие. Предприятие майка, което е дъщерно на предприятие майка, установено в трета държава, също се освобождава от задълженията, установени в параграфи 1—4, когато това предприятие и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидирания доклад за дейността на предприятието майка и когато този консолидиран доклад за дейността е съставен по начин, който може да се смята за еквивалентен — съгласно съответните мерки за изпълнение, приети в съответствие с член 23, параграф 4, подточка i) от Директива 2004/109/ЕО — на начина, който се изисква от стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в член 19б от настоящата директива.

Консолидираният доклад за дейността на предприятието майка, посочен в първа алинея, се публикува в съответствие с член 30 по начина, предписан от законодателството на държавата членка, на което се подчинява предприятието майка, което е освободено от задълженията, установени в параграфи 1—4.

Държавата членка, която регулира предприятието майка, освободено от задълженията, установени в параграфи 1—4, може да изиска консолидираният доклад за дейността, посочен в първа алинея на настоящия параграф, да бъде

публикуван на официален език на държавата членка или на език, обичайно използван в сферата на международните финанси, като всеки необходим превод на тези езици трябва да бъде заверен.

Консолидираният доклад за дейността на предприятие майка, което е освободено от задълженията, установени в параграфи 1—4, съдържа цялата информация, както следва:

а) наименованието и седалището на предприятието майка, което отчита информация на равнище група в съответствие с член 29 и с настоящия член, или по начин, който може да се смята за еквивалентен — съгласно съответните мерки за изпълнение, приети в съответствие с член 23, параграф 4, подточка i) от Директива 2004/109/ЕО — на начина, който се изисква съгласно стандартите по отношение на устойчивостта, приети в съответствие с член 19б;

б) факта, че предприятието е освободено от задълженията, установени в параграфи 1—4 от настоящия член.“;

(8) член 30 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че в рамките на разумен срок, който не надвишава 12 месеца след датата на баланса, предприятията публикуват надлежно одобрените годишни финансови отчети и доклада за дейността във формàта, предвиден в член 19г от настоящата директива, когато е целесъобразно, заедно със становищата и декларацията, представени от задължителния одитор или одиторското дружество по член 34 от настоящата директива, според законодателството на всяка държава членка в съответствие с глава 3 от Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета*[16].“

„Когато независим доставчик на одитни услуги дава становището, посочено в член 34, параграф 1, буква аа), това становище се публикува заедно с докладите, посочени в първа алинея.

Държавите членки обаче могат да освобождават предприятия от задължението да публикуват доклада за дейността, когато при поискване лесно може да се получи копие на доклада или на части от него на цена, която не надхвърля административните разходи за изготвянето му.“

„Предвиденото в третата алинея освобождаване не се прилага по отношение на предприятията, които са предмет на членове 19а и 29а.“;

---

*[16] Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно някои аспекти на дружественото право (ОВ L 169, 30.6.2017 г., стр. 46).

б) вмъква се следният параграф 1а:

„1а. Държавите членки гарантират, че съдържащите информация за устойчивостта доклади за дейността, съставени от предприятията, които са предмет на членове 19а и 29а, се предоставят на разположение също така на съответния официално определен механизъм, посочен в член 21, параграф 2 от Директива 2004/109/ЕО, веднага след тяхното публикуване.

Когато предприятието, което съставя доклада за дейността, не е предмет на Директива 2004/109/ЕО, съответният официално определен механизъм е един от официално определените механизми на държавата членка, в която се намира седалището на предприятието.“;

(9) в член 33 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че членовете на административните, управителните и надзорните органи на дадено предприятие, като действат в рамките на компетенциите, които са им предоставени съгласно националното законодателство, имат колективна отговорност да гарантират, че следните документи са съставени и публикувани в съответствие с изискванията на настоящата директива и когато е целесъобразно — с международните счетоводни стандарти, приети в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002, с Делегиран регламент 2019/815, със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в член 19б от настоящата директива, и с изискванията на член 19г от настоящата директива:

а) годишните финансови отчети, докладът за дейността и декларацията за корпоративно управление, когато се предоставя отделно;

б) консолидираните финансови отчети, консолидираните доклади за дейността и консолидираната декларация за корпоративно управление, когато се предоставя отделно.“;

(10) член 34 се изменя, както следва:

а) параграф 1, втора алинея се изменя, както следва:

i) буква а), подточка ii) се заменя със следното:

„ii) дали докладът за дейността е бил изготвен в съответствие с приложимите законови изисквания, с изключение на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, установени в член 19б;“;

ii) вмъква се следната буква аа):

„аа) когато е целесъобразно, изразяват становище въз основа на ангажимент за изразяване на ограничена увереност относно съответствието на отчитането във връзка с устойчивостта с изискванията на настоящата директива, включително относно съответствието на отчитането във връзка с устойчивостта със стандартите за отчитане, приети съгласно член 19б, относно извършвания от предприятието процес по идентифициране на докладваната информация в съответствие с тези стандарти за отчитане, относно съответствието с изискването за маркиране на информацията за устойчивостта в съответствие с член 19г, както и относно съответствието с изискванията за отчитане съгласно член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Държавите членки могат да позволят на независими доставчици на одитни услуги да изразяват становището, посочено в параграф 1, втора алинея, буква аа), при условие че то отговаря на изисквания, които са съгласувани с установените в Директива 2006/43/ЕО изисквания по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с

устойчивостта, както е определено в член 2, параграф 1, буква c) от тази директива.“;

(11) член 49 се изменя, както следва:

а) параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 1, параграф 2, член 3, параграф 13, член 46, параграф 2, членове 19б и 19в, се предоставя на Комисията за неопределен срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 1, параграф 2, член 3, параграф 13, член 46, параграф 2, членове 19б и 19в, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга валидността на делегираните актове, които вече са в сила.“;

б) вмъква се следният параграф 3а:

„3а. При приемане на делегирани актове съгласно членове 19б и 19в Комисията взема предвид техническия съвет на ЕКГФО, при условие че е разработен в рамките на надлежен процес, при публичен надзор и прозрачност, както и с експертизата на съответните заинтересовани страни, и е съпроводен с анализи на разходите и ползите, които включват анализи на въздействията на техническия съвет по въпросите на устойчивостта.

Комисията провежда консултации с експертната група на държавите членки по финансирането за устойчиво развитие, посочена в член 24 от Регламент (ЕС) 2020/852, относно техническия съвет на ЕКГФО преди приемането на делегираните актове, посочени в членове 19б и 19в.

Комисията иска становището на Европейския орган за ценни книжа и пазари относно техническия съвет, предоставен от ЕКГФО, по-специално по отношение на неговото съответствие с Регламент (ЕС) 2019/2088 и с нейните делегирани актове. Европейският орган за ценни книжа и пазари предоставя становището си в срок до два месеца от датата на получаване на искането от Комисията.

Комисията се консултира също така с Европейския банков орган, с Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване, с Европейската агенция за околна среда, с Агенцията на Европейския съюз за основните права, с Европейската централна банка, с Комитета на европейските органи за надзор на одита и с Платформата за финансиране за устойчиво развитие, създадена съгласно член 20 от Регламент (ЕС) 2020/852, относно техническия съвет, предоставен от ЕКГФО, преди приемането на делегираните актове, посочени в членове 19б и 19в. Когато някой от тези органи реши да предостави становище, той извършва това в срок до два месеца от датата на провеждане на консултацията с Комисията.“;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Делегиран акт, приет съгласно член 1, параграф 2, член 3, параграф 13, член 46, параграф 2, член 19б и член 19в, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца от нотифицирането на този акт в Европейския парламент и Съвета, или ако преди изтичането на този срок както Европейският парламент, така и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“;

(12) член 51 се заменя със следното:

„Член 51

Санкции

1. Без да се засяга параграф 2, държавите членки предвиждат санкции, които са приложими при нарушения на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива, и вземат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези санкции. Предвидените санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи.

2. В случай на нарушение на националните разпоредби за транспониране на членове 19а, 19г и 29а държавите членки предвиждат най-малко следните административни мерки и санкции:

а) публично изявление, посочващо отговорното физическо лице или правно образувание и естеството на нарушението;

б) разпореждане, с което се изисква отговорното физическо лице или правно образувание да прекрати поведението, съставляващо нарушение, и да се въздържа от извършване на повторно нарушение;

в) административни имуществени санкции.

3. Държавите членки гарантират, че при определяне на вида и размера на санкциите, на административните санкции или мерки, посочени в параграф 2, се вземат предвид всички относими обстоятелства, включително:

а) тежестта и продължителността на нарушението;

б) степента на отговорност на отговорното физическо лице или правно образувание;

в) финансовото състояние на отговорното физическо лице или правно образувание;

г) значението на получените печалби или избегнатите загуби от отговорното физическо лице или правното образувание, доколкото тези печалби и загуби могат да бъдат определени;

д) размерът на загубите, претърпени от трети лица в резултат на нарушението, доколкото тези загуби могат да бъдат определени;

е) степента на съдействие, което отговорното физическо лице или правното образувание оказва на компетентния орган;

ж) предходни нарушения на отговорното физическо лице или на правното образувание.“.

Член 2

Изменения на Директива 2004/109/ЕО

Директива 2004/109/ЕО се изменя, както следва:

(1) в член 2, параграф 1 се добавя следната буква c):

„c) „отчитане във връзка с устойчивостта“ означава отчитане във връзка с устойчивостта по смисъла на член 2, точка 18 от Директива (ЕС) 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета*[18].“;

---

*[18] Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

(2) член 4 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 буква в) се заменя със следното:

„в) декларации, изготвени от отговорните лица на издателя, чиито имена и функции са ясно указани, удостоверяващи, че доколкото им е известно, финансовите отчети, изготвени съгласно приложимия набор от счетоводни стандарти, дават вярна и точна представа за активите, пасивите, финансовото състояние, печалбата или загубата на издателя и на предприятията, включени в консолидацията като цяло, и че докладът за дейността включва достоверен преглед на развитието и резултатите от дейността и състоянието на издателя и на предприятията, включени в консолидацията като цяло, заедно с описание на основните рискове и неясноти по отношение на същите, и където е целесъобразно — че е изготвен в съответствие със стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в член 19б от Директива 2013/34/ЕС.“;

б) параграфи 4 и 5 се заменят със следното:

„4. Финансовите отчети се одитират в съответствие с член 34 от Директива 2013/34/ЕС и член 28 от Директива 2006/43/ЕО.

Одиторският отчет, подписан от лице или лица, отговорни за извършването на работата по член 34, параграфи 1 и 2 от Директива 2013/34/ЕС, се оповестява изцяло публично заедно с годишния финансов отчет.

5. Докладът за дейността се съставя в съответствие с членове 19, 19а, член 19г, параграф 1 и член 20 от Директива 2013/34/ЕС, когато се съставя от предприятията, посочени в тези разпоредби.

Когато от издателя се изисква да изготви консолидиран отчет, консолидираният доклад за дейността се съставя в съответствие с член 19г, параграф 2, членове 29 и 29а от Директива 2013/34/ЕС, когато се съставя от предприятията, посочени в тези разпоредби.“;

(3) в член 23, параграф 4 третата и четвъртата алинея се заменят със следното:

„В съответствие с процедурата, предвидена в член 27, параграф 2, Комисията взема необходимите решения за еквивалентността на

счетоводните стандарти и за еквивалентността на стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, както е посочено в член 19б от Директива 2013/34/ЕС, които се използват от издателите от трети държави съгласно условията, установени в член 30, параграф 3. Ако Комисията реши, че счетоводните стандарти или стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта на трета държава не са еквивалентни, тя може да разреши на въпросните издатели да продължат да използват тези счетоводни стандарти в рамките на подходящ преходен период.

В контекста на третата алинея Комисията приема също така чрез делегирани актове, приети в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в, и при спазване на условията, установени в членове 27а и 27б, мерки, насочени към създаването на общи критерии за еквивалентност на счетоводните стандарти и стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, приложими по отношение на издателите от повече от една държава.“

(4) вмъква се следният член 28г:

„Член 28г

Насоки на ЕОЦКП

След консултация с Европейската агенция за околна среда и с Агенцията на Европейския съюз за основните права ЕОЦКП издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент 1095/2010 относно надзора, осъществяван от националните компетентни органи над отчитането във връзка с устойчивостта.“

Член 3

Изменения на Директива 2006/43/ЕО

Директива 2006/43/ЕО се изменя, както следва:

(1) член 1 се заменя със следното:

„ Член 1

Предмет

Настоящата директива въвежда правила относно задължителния одит на годишните и консолидираните счетоводни отчети и относно изразяването на увереност относно годишното и консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, когато то се извършва от задължителния одитор или от одиторското дружество, извършващо задължителния одит на финансовите отчети.“;

(2) член 2 се изменя, както следва:

а) точки 2 и 3 се заменят със следното:

„2. „задължителен одитор“ означава физическо лице, което е одобрено в съответствие с настоящата директива от компетентните органи на държава членка за извършване на задължителни одити и ангажименти за изразяване на увереност относно оповестена информация за устойчивостта;

3. „одиторско дружество“ означава юридическо лице или друго образувание, независимо от правната му форма, което е одобрено в съответствие с настоящата директива от компетентните органи на държава членка за извършване на задължителни одити и ангажименти за изразяване на увереност относно оповестена информация за устойчивостта;“;

б) добавят се следните точки 21 и 22:

„21. „отчитане във връзка с устойчивостта“ означава отчитането във връзка с устойчивостта по смисъла на член 2, точка 18 от Директива 2013/34/ЕС;

22. „изразяване на увереност относно оповестената информация за устойчивостта“ означава становището, изразено от задължителния одитор или от одиторско дружество в съответствие с член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа) и член 34, параграф 2 от Директива 2013/34/ЕС.“;

(3) членове 6 и 7 се заменят със следното:

„Член 6

Образователна квалификация

Без да се засягат разпоредбите на член 11, физическо лице може да бъде одобрено да извършва задължителен одит и ангажимент за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта само след като е постъпило в университет или в образователна институция с равностойно равнище, след което е завършило курс на теоретична подготовка, преминало е през практическо обучение и е издържало изпит за професионална компетентност на заключителна университетска или еквивалентна степен, организирани или признати от съответната държава членка.

Компетентните органи, посочени в член 32, си сътрудничат с цел постигане на сближаване на изискванията, предвидени в настоящия член. Когато започват подобно сътрудничество, компетентните органи вземат под внимание развитието в областта на одита и одиторската професия, и по-специално сближаването, което вече е постигнато в рамките на професията. Те си сътрудничат с Комитета на европейските органи за надзор на одита (КЕОНО) и с компетентните органи, посочени в член 20 от Регламент (ЕС) № 537/2014, доколкото подобно сближаване е свързано със задължителния одит и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на субектите, извършващи дейност от обществен интерес.

Член 7

Изпит за професионална компетентност

Изпитът за професионална компетентност, посочен в член 6, гарантира нужното равнище на теоретични познания по предметите, свързани със задължителния одит и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, и способността за прилагането на тези познания в практиката. Поне част от тази проверка е в писмена форма.“;

(4) член 8, параграф 1 се изменя, както следва:

а) вмъква се следната буква бб):

„бб) нормативни изисквания и стандарти, свързани с подготовката на годишното и консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта;“;

б) вмъква се следната буква вв):

„вв) стандарти за отчитането във връзка с устойчивостта;“;

в) вмъква се следната буква гг):

„гг) анализ на устойчивостта;“;

г) вмъква се следната буква ее):

„ее процесите на надлежна проверка във връзка с въпросите на устойчивостта;“;

д) вмъква се следната подточка ii):

„ii) стандарти за изразяването на увереност относно информацията за устойчивостта съгласно посоченото в член 26а;“;

е) буква з) се заменя със следното:

„з) нормативни изисквания и професионални стандарти, свързани със задължителния одит, изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и задължителните одитори;“.

(5) в член 10 параграф 1 се заменя със следното:

„1. За да се гарантира способността за прилагане на теоретичните познания на практика, проверката на което е включена в изпита, обучаващото се лице завършва поне тригодишно практическо обучение, inter alia, по одит на годишни финансови отчети, консолидирани финансови отчети или други подобни финансови отчети и по изразяването на увереност относно годишната и консолидираната оповестена информация за устойчивостта. Поне две трети от практическото обучение се провежда при задължителен одитор или одиторско дружество, одобрени в която и да е държава членка.“;

(6) в член 11 буква а) се заменя със следното:

„а) че той или тя в продължение на 15 години е извършвал/а професионални дейности, които са му/й позволили да придобие достатъчен опит в областта на финансите, правото и счетоводството, както и в отчитането във връзка с устойчивостта и той или тя е издържал/а изпит за професионална компетентност съгласно член 7, или“;

(7) в член 14, параграф 2 трета алинея се заменя със следното:

„Изпитът за правоспособност се провежда на един от езиците съгласно езиковите правила, приложими в съответната приемаща държава членка. Той обхваща само достатъчните познания на задължителния одитор на законовите и подзаконовите разпоредби на тази приемаща държава членка, доколкото е свързан със задължителните одити и ангажиментите за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“;

(8) вмъква се следният член 14а:

„Член 14а

Одобрени или признати преди 1 януари 2023 г. задължителни одитори

Държавите членки гарантират, че изискванията на членове 6, 7, 10, 11 и 14 от настоящата директива не се прилагат за задължителните одитори, които са одобрени или признати за извършване на задължителни одити преди 1 януари 2023 г.

Държавите членки гарантират, че задължителните одитори, одобрени преди 1 януари 2023 г., придобиват необходимите познания по отчитане във връзка с устойчивостта и по изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта чрез изискването за продължаващо обучение в член 13.“;

(9) член 24б се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че когато одиторското дружество извършва задължителния одит и изразява увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, то определя поне един основен партньор по одита. Одиторското дружество предоставя на основния партньор или основните партньори по одита достатъчно ресурси и персонал, притежаващ уменията и способностите, които са му/им необходими за успешното изпълнение на задълженията.

При определянето на основния партньор или основните партньори по одита одиторското дружество се води основно от стремежа за осигуряване на качествен, независим и компетентно извършен одит. Основният одитен партньор или основните одитни партньори участва(т) активно в извършването на задължителния одит и в дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“;

б) вмъква се следният параграф 2а:

„2а. При извършването на дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта задължителният одитор отделя достатъчно време на ангажимента и заделя достатъчно ресурси, за да може да изпълни успешно своите задължения.“;

в) в параграф 4 буква в) се заменя със следното:

„в) начислените такси за задължителния одит, за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и начислените такси за други услуги във всяка финансова година.“;

г) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Задължителният одитор или одиторското дружество създава одитно досие за всеки задължителен одит. Одитното досие включва информация, свързана с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, когато е приложимо.“;

(10) член 25 се заменя със следното:

„Член 25

Одиторски такси

Държавите членки гарантират наличието на адекватни правила, които предвиждат, че таксите за задължителен одит и изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта:

а) не са повлияни или определени от предоставянето на допълнителни услуги на одитираното дружество;

б) не могат да се основават на никаква форма на условност.“;

(11) вмъква се следният член 25б:

„Член 25б

Професионална етика, независимост, обективност, поверителност и професионална тайна при изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта

Изискванията на членове 21—24а относно задължителния одит на финансовите отчети се прилагат за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“;

(12) вмъква се следният член 26а:

„Член 26а

Стандарти за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта

1. Държавите членки изискват задължителните одитори и одиторските дружества да извършват изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта в съответствие със стандартите за изразяване на увереност, приети от Комисията в съответствие с параграф 2.

Държавите членки прилагат национални стандарти, процедури или изисквания за изразяване на увереност, докато Комисията не приеме стандарт за изразяване на увереност в същата област.

Държавите членки съобщават на Комисията процедурите или изискванията за изразяване на увереност най-малко три месеца преди влизането им в сила.

2. Комисията е упълномощена да приема чрез делегирани актове в съответствие с член 48а стандартите за изразяване на увереност, посочени в параграф 1, с цел определяне на процедурите, които да бъдат извършвани от одитора, въз основа на които той ще направи своите заключения по отношение на изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, включително планирането на ангажимента, анализа и отговора на рисковете, както и вида на заключенията, които ще бъдат включени в одитния доклад.

Комисията може да приеме стандартите относно изразяването на увереност само когато те:

а) са разработени в рамките на надлежен процес, публичен надзор и прозрачност;

б) допринасят за повишаване на равнището на достоверност и качество на годишната и консолидираната информация за устойчивостта;

в) допринасят за общественото благо в рамките на Съюза.

3. Когато Комисията приема стандарти за изразяване на увереност, становището, посочено в член 34, параграф 1 , втора алинея, буква аа) от Директива 2013/34/ЕС, се основава на ангажимент за изразяване на разумна увереност.“;

(13) вмъква се следният член 27а:

„Член 27а

Изразяване на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта

Изискванията на член 27 относно одита на консолидираните финансови отчети се прилагат *mutatis mutandis* за изразяването на увереност относно консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта.“;

(14) член 28 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Задължителният(ите) одитор(и) или одиторското(ите) дружество(а) представя(т) в одитен доклад резултатите от задължителния одит, и където е приложимо — изразяването на увереност относно оповестената информация за устойчивостта. Докладът се изготвя в съответствие с изискванията на стандартите за одит, приети от Съюза или от съответната държава членка, както е посочено в член 26, както и в съответствие с изискванията на стандартите за изразяване на увереност, приети от Комисията или от съответната държава членка, както е посочено в член 26а.“;

б) параграф 2 се изменя, както следва:

i) вмъква се следната буква аа):

„аа) посочва годишната или консолидираната оповестена информация за устойчивостта и датата и периода, които обхваща; и посочва също така рамката за отчитането във връзка с устойчивостта, използвана при неговото изготвяне;“;

ii) вмъква се следната буква бб):

„бб) включва описание на обхвата на дейността по изразяване на увереност относно оповестената информация за устойчивостта и посочва като минимум стандартите за изразяване на увереност, в съответствие с които е извършена дейността по изразяването на увереност относно оповестената информация за устойчивостта;“;

в) в параграф 2 буква д) се заменя със следното:

„д) включва мненията и отчета, които се основават на работата, извършена в хода на одита, посочена в член 34, параграф 1, втора алинея от Директива 2013/34/ЕС, когато е приложимо;“;

г) в параграф 3 се добавя следната алинея:

„Изискванията на първа алинея относно задължителния одит се прилагат за изразяването на увереност относно оповестяваната информация за устойчивостта.“;

д) в параграф 4 първата алинея се заменя със следното:

„Задължителният одитор подписва и поставя дата на одитния доклад. Когато задължителният одит, и ако е приложимо — изразяването на увереност относно оповестяваната информация за устойчивостта, се извършват от одиторско дружество, одитният доклад се подписва поне от задължителния одитор или одитори, извършващ(и) задължителния одит или дейността по изразяването на увереност относно оповестяваната

информация за устойчивостта, от името на одиторското дружество. Когато едновременно са ангажирани повече от един задължителен одитор или одиторско дружество, одитният доклад се подписва от всички задължителни одитори или поне от задължителните одитори, извършващи задължителния одит и дейността по изразяването на увереност относно оповестяваната информация за устойчивостта, от името на всяко одиторско дружество. При изключителни обстоятелства държавите членки могат да предвидят, че този подпис или подписи не следва да се разкрива(т) пред обществеността, ако такова разкриване би могло да доведе до непосредствена и съществена заплаха за физическата сигурност на някое лице.“;

е) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Докладът на задължителния одитор или на одиторското дружество относно консолидираните финансови отчети, и когато е приложимо — относно консолидираната оповестена информация за устойчивостта, трябва да отговаря на изискванията, посочени в параграфи 1—4. Когато се отчита съгласуваността между доклада за дейността и финансовите отчети съгласно изискването в параграф 2, буква д), задължителният одитор или одиторското дружество взема предвид консолидираните финансови отчети и консолидирания доклад за дейността. Когато към консолидираните финансови отчети са приложени годишните финансови отчети на предприятието майка, докладите на задължителните одитори или одиторските дружества, които се изискват съгласно настоящия член, могат да се комбинират.“;

(15) член 29 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква г) се заменя със следното:

„г) лицата, които извършват проверките за гарантиране на качеството, имат подходящо професионално образование и съответстващ опит в областта на задължителния одит и финансовото отчитане, както и в изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и в отчитането във връзка с устойчивостта, съчетано със специфично обучение в областта на проверките за гарантиране на качеството;“;

б) в параграф 1 буква з) се заменя със следното:

„з) проверките за гарантиране на качеството се осъществяват въз основа на анализ на риска и, по отношение на задължителните одитори и одиторските дружества, извършващи задължителен одит съгласно определението в член 2, точка 1, буква а), и ако е приложимо, извършващи ангажименти за изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта — поне веднъж на всеки шест години;“;

в) в параграф 2 буква а) се заменя със следното:

„а) проверяващите лица имат подходящо професионално образование и съответен опит в областта на задължителния одит и финансовото отчитане, както и в изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и в отчитането във връзка с устойчивостта, съчетано със специфично обучение в областта на проверките за гарантиране на качеството;“.;

(16) вмъква се следният член 30ж:

„Член 30ж

Разследвания и санкции във връзка с изразяването на увереност относно оповестяваната информация за устойчивостта

Изискванията на членове 30—30е относно задължителния одит на финансовите отчети се прилагат за изразяването на увереност относно оповестяваната информация за устойчивостта.“;

(17) вмъква се член 36а, както следва:

„Член 36а

Публичен надзор и регулаторни разпоредби между държавите членки при изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта

Изискванията на членове 32, 33, 34 и 36 относно задължителния одит на финансовите отчети се прилагат *mutatis mutandis* за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“;

(18) вмъква се следният член 38а:

„Член 38а

Назначаване и уволняване във връзка с изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта

Изискванията на членове 37—38 относно задължителния одит на финансовите отчети се прилагат за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта.“;

(19) в член 39, параграф 6 букви а)—д) се заменят със следното:

„а) информира административния или надзорния орган на одитирания субект за резултата от задължителния одит и за резултата от дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта и пояснява по какъв начин задължителният одит и дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта са допринесли за достоверността на финансовото отчитане и за отчитането във връзка с устойчивостта, както и ролята на одиторския комитет в този процес;

б) наблюдава процеса на финансово отчитане и отчитане във връзка с устойчивостта, включително процеса на цифрово оповестяване, посочен в член 19г, както и процеса, извършен от предприятието по идентифициране на оповестената информация съгласно приетите в съответствие с член 19б от Директива 2013/34/ЕС стандарти, и представя препоръки или предложения за гарантиране на неговата достоверност;

в) наблюдава ефективността на системата за вътрешен контрол на качеството и на системата за управление на риска на предприятието, и където е приложимо, на системата за вътрешен одит, отнасящи се до финансовото отчитане и отчитането във връзка с устойчивостта на одитирания субект, включително неговото цифрово оповестяване в съответствие с посоченото в член 19б, без да нарушава неговата независимост;

г) наблюдава задължителния одит на годишните и консолидираните финансови отчети и изразяването на увереност относно годишното и консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, по-специално тяхното извършване, като

взема предвид констатациите и заключенията на компетентния орган съгласно член 26, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 537/2014;

д) проверява и наблюдава независимостта на задължителните одитори или одиторските дружества в съответствие с членове 22, 22а, 22б, 24а, 24б и 25б от настоящата директива, както и с член 6 от Регламент (ЕС) № 537/2014, и по-специално целесъобразността на предоставянето на услуги извън одита на одитираното дружество в съответствие с член 5 от същия регламент;“;

(20) член 45 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи на държава членка регистрират в съответствие с членове 15—17 всеки одитор и одиторско дружество от трета държава, когато този одитор или това одиторско дружество от трета държава представят одиторски доклад относно годишните или консолидираните финансови отчети и когато е приложимо — относно годишното или консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта на предприятие, учредено извън Съюза, чиито прехвърлими ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар на тази държава членка по смисъла на член 4, параграф 1, точка 14 от Директива 2004/39/ЕО, освен когато въпросното предприятие е емитент изключително на дългови ценни книжа в обращение, за които се прилага едно от следните:

а) тези ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар на държава членка по смисъла на член 2, параграф 1, буква в) от Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета*[19] преди 31 декември 2010 г., чиято деноминация за единица на датата на емитирането е най-малко 50 000 EUR, или в случай на дългови ценни книжа, деноминирани в друга валута, на датата на емитирането е еквивалентна най-малко на 50 000 EUR;

б) тези ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар на държава членка по смисъла на член 2, параграф 1, буква в) от Директива 2004/109/ЕО от 31 декември 2010 г., чиято деноминация за единица е най-малко 100 000 EUR на датата на издаването, или в случай на дългови ценни книжа, деноминирани в друга валута, на датата на емитирането е еквивалентна най-малко на 100 000 EUR.“;

б) в параграф 5 се вмъква следната буква гг):

„гг) изразяването на увереност относно годишното или консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, посочено в параграф 1, се извършва в съответствие със стандартите за изразяване на увереност, посочени в член 26а, както и с изискванията, установени в членове 22, 22б, 25 и 25б;“;

в) параграф 5а се заменя със следното:

„5а. Държава членка може да регистрира одиторско дружество от трета държава, ако то отговаря на изискванията, установени в параграф 5, букви в), г), гг) и д).

---

*[19] Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38).“;

(21) член 48а се изменя, както следва:

а) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 26а, параграф 2, се предоставя на Комисията за неопределен срок.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Делегирането на правомощия, посочено в член 26, параграф 3, член 26а, параграф 2, член 45, параграф 6, член 46, параграф 2 и член 47, параграф 3, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга валидността на делегираните актове, които вече са в сила.“;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Делегиран акт, приет съгласно член 26, параграф 3, член 26а, параграф 2, член 45, параграф 6, член 46, параграф 2 и член 47, параграф 3, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от четири месеца след нотифицирането на същия акт в Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“

Член 4

Изменения на Регламент (ЕС) № 537/2014

Регламент (ЕС) № 537/2014 се изменя, както следва:

(22) член 5 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) първа алинея се заменя със следното:

„1. Задължителен одитор или одиторско дружество, които извършват задължителния одит и, когато е приложимо, дейността по изразяване на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта на предприятие от обществен интерес, или член на мрежа, към която принадлежат задължителният одитор или одиторското дружество, не предоставят пряко или непряко на одитирания субект, на неговото предприятие майка или на контролираните от него предприятия в рамките на Съюза забранени услуги извън одита, през:

а) периода между началната дата на одитирания период и публикуването на одитния доклад; както и

б) финансовата година, която непосредствено предхожда периода, посочен в буква а), във връзка с изброените във втора алинея, буква д) услуги.“;

ii) във втора алинея се добавя следната буква л):

„л) консултантски услуги за изготвянето на отчитането във връзка с устойчивостта, когато изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта се извършва от задължителния одитор или от одиторското дружество.“;

б) добавя се следният параграф 6:

„6. Изискванията на параграфи 4—5 относно задължителния одит на финансовите отчети се прилагат за изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта, когато е приложимо.“;

(23) в член 14 буква б) се заменя със следното:

„б) приходи от услуги извън одита, различни от посочените в член 5, параграф 1, които са задължителни съгласно законодателството на Съюза и националното законодателство, посочвайки приходите от изразяването на увереност относно отчитането във връзка с устойчивостта; както и,“.

Член 5

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да изпълнят изискванията на членове 1—3 от настоящата директива до 1 декември 2022 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Държавите членки предвиждат, че посочените в първата алинея разпоредби се прилагат за финансовите години, започващи на 1 януари 2023 г. или след тази дата.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена от настоящата директива.

Член 6

Дата на прилагане на член 4

Член 4 от настоящата директива се прилага за финансовите години, започващи на 1 януари 2023 г. или след тази дата.

Член 7

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

.

Член 8

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки. Член 4 обаче е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на […] година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*